

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ออกแบบหนังสือ เรื่อง “เดอะ บัทเชอร์ บอย”
BOOK DESIGN FOR “THE BUTCHER BOY”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2542

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 38331
วัน, เดือน, ปี..... 4 S.A. 2543

ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อการเรียนการสอนหรือเพื่อการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบหนังสือ เรื่อง “เดอะ บัทเชอร์ บอย”

BOOK DESIGN FOR “THE BUTCHER BOY”

โดย

นายธีระยุทธ เชนทิม

MR. TEERAYUT CHUREYTIM

วันที่

17/8/43.

อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์ไพฑูริย์ กระฤตใจดี

วันที่

16 ส.ค. 43

หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผศ.จิระพงษ์ ภูมิจิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) โครงการออกแบบหนังสือ เรื่อง "เดอะ บุทเชอร์ บอย"
(ภาษาอังกฤษ) BOOK DESIGN FOR " THE BUTCHER BOY"

ชื่อ นายธีระยุทธ เฉยทิม
สาขาวิชา นิเทศศิลป์ ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ไพบุลย์ กระภูงใจดี
ปีการศึกษา 2542

บทคัดย่อ

เรื่อง "เดอะ บุทเชอร์ บอย" มีเนื้อเรื่องและการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ ชัดเจนในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ของตัวละคร ถึงสภาพจิตใจที่เกิดขึ้นสังคมที่ไม่ให้ออกัสกับเขา อีกทั้งปัญหาครอบครัว เป็นเรื่องราวที่เกิดใน ไอร์แลนด์ในช่วง ค.ศ.1962 ที่วิกฤตการขีปนาวุธคิวบา ทอดเงาสะพรั่งไปทั่วโลก ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เหนือความเป็นจริง ที่ผู้สร้างอย่าง นีล จอร์แดน สร้างสรรค์ให้เสียดสีสังคมอย่างรุนแรง

สำหรับการออกแบบหนังสือเล่มนี้ เป็นการสร้างบรรยากาศให้กับหนังสือ และกระตุ้นอารมณ์ให้กับผู้อ่านโดนใช้ ภาพ และการออกแบบกราฟฟิก ตัวอักษร ให้ผู้อ่านเข้าใจแก่นเรื่อง และเนื้อหาชัดเจนขึ้น ภาพประกอบและ ตัวหนังสือบรรยาย จะเป็นการพัฒนาไปเรื่อยๆ เสมือนการพัฒนาอารมณ์ของตัวละครหลักในเรื่อง เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดแนวจิตนาการ

วิธีการค้นคว้า

- ศึกษาพื้นฐานการออกแบบหนังสือ และ ภาพประกอบ
- รวบรวมข้อมูลของเนื้อเรื่อง และจัดหมวดหมู่ ในการเล่าเรื่อง
- ศึกษางานศิลปะเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
- ศึกษาการสร้างกราฟฟิกตัวอักษร

สรุปผล

1. เรื่องราวของเนื้อเรื่อง และภาพประกอบที่แสดงออกมา มีความรุนแรง โหดร้ายอย่างสูง อาจยังไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม
2. เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการเล่าเรื่องแบบ มีการพัฒนาของภาพเป็นไปตามเนื้อเรื่อง ส่งผลให้บางช่วงของหนังสือ ขาดความต่อเนื่องอย่างสวยงาม และบางภาพที่ต้องการนำเสนอ ให้ทราบถึงอารมณ์ ของเรื่องในตอนนั้นๆ ก็ไม่สามารถทำให้ผู้อ่านรู้สึก และเข้าใจเรื่องในตอนนั้นๆ ได้อย่างดี
3. เนื่องจากข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่า ตัวหนังสือบรรยาย สมควรที่จะมีอารมณ์ ที่แตกต่างกันไปในเนื้อเรื่องในแต่ละตอน แต่บางตอนก็ไม่สามารถทำให้เหมาะสมได้อย่างสวยงาม
4. ปัญหาการสื่อความหมายในรูปหน้าปก อาจทำให้ ขาดความกล้าที่จะทำอะไรแปลกใหม่ได้ยาก เนื่องจากการนึกสภาพความเป็นจริง ของหนังสือทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

ควรที่จะทำรูปแบบของรูปเล่มให้น่าสนใจมากกว่านี้ ความไม่ธรรมดาของพื้นผิวที่พิมพ์ลงไปอาจส่งผลให้งานน่าตื่นตื้นได้ ความต่อเนื่องของงานในแต่ละหน้าควรมี และทำให้เห็นชัดเจนอย่างสวยงาม ถึงแม้ว่าเนื้อเรื่องจะเป็นอย่างไรก็ตาม นั่นคือปัญหาที่จะต้องแก้ไขให้ได้ และความสามารถ จะทำให้กลุ่มเป้าหมาย ชื่นชมยอมรับงานนั้นได้ ทำได้ยากมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล และเราไม่อาจเปลี่ยนใจบุคคลเหล่านั้นได้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด ก็คือความคิด ความสัมพันธ์ของตัวงานและความคิด ที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้ปกครองของข้าพเจ้า พี่ของข้าพเจ้า ที่เป็นกำลังใจ และกำลังทรัพย์ให้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่มีปัญหา และเงื่อนไขใดทั้งสิ้น

ขอขอบคุณ อาจารย์ไพฑูริย์ ตระกูลใจดี ที่เข้าใจปัญหาของข้าพเจ้า และของเพื่อนๆ และให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหา จนวินาทีสุดท้าย

ขอขอบคุณ คณะกรรมการทุกท่าน ที่ให้ความกระจ่างในงานของข้าพเจ้าและเพื่อนๆ และทำให้เข้าใจถึงการทำงานในสังคม บางส่วน ที่จะเจอในภายภาคหน้า

และ ขอขอบคุณ เพื่อนๆทุกคนที่สละเงินค่าโทรศัพท์ โทรมาหาเป็นกำลังใจ สละเวลามาเยี่ยม ดูการทำงาน ขอขอบคุณ ที่เพื่อนๆยังเห็นข้าพเจ้าเป็นประโยชน์ ในบางโอกาส และเพื่อนๆบางคนที่ทำให้เข้าใจว่า"เราไม่ควรจะคาดหวังใคร กับการแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวเราเอง แต่อย่างไรก็ขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย"

ขอขอบคุณอีกครั้ง ที่ทุกๆท่านมีส่วนช่วยเหลือในการทำโครงการครั้งนี้ ให้สำเร็จ ได้ด้วยดี คงจะเป็น บทเรียนในการดำเนินชีวิตต่อไป

ธีระยุทธ เจยทิม

คำนำ

การออกแบบหนังสือ เรื่อง “เดอะ บุทเซอร์ บอย” เป็นความพยายามที่จะสร้างบรรยากาศ ของหนังสือ ให้ชัดเจน ด้วยภาพประกอบ ตัวอักษรบรรยาย และการจัดวาง โดย คำนึงเนื้อเรื่องเป็นสำคัญ มีความประสงค์ที่จะให้ผู้อ่านเกิดความคิด และความรู้สึก โดยการเห็นภาพและตัวหนังสือที่ได้รับการออกแบบตามเนื้อเรื่องไปพร้อมๆ กับการอ่าน โดยมีข้าพเจ้าเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สึกนั้นส่วนหนึ่ง มาทางการออกแบบ

สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ จัดทำเพื่อเป็นประโยชน์ ในการศึกษา แนวทางการทำงานของข้าพเจ้า ที่ให้แง่คิด แนวจินตนาการ และมุมมอง ความรู้สึกของข้าพเจ้า

ธีระยุทธ เจยทิม

ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
คำนำ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	
1. บทนำ	
หัวข้อโครงการ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์.....	1
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
ขอบเขตโครงการ.....	2
กลุ่มเป้าหมาย.....	2
2. การออกแบบหนังสือ	
จุดเริ่มต้นของหนังสือ.....	3
ประเภทของหนังสือ.....	3
ปัญหา.....	4
กระบวนการ.....	5
อุปกรณ์ 3 อย่างที่เราอารมณ์ของผู้อ่าน.....	5
ปกหนังสือ.....	7
Book Jacket.....	10
ชนิดของกระดาษ.....	10
เทคนิคการจัดวาง.....	11
Case making and blocking.....	12
ส่วนหน้าของหนังสือ.....	13
ส่วนหลังของหนังสือ.....	14
3. การออกแบบภาพประกอบ	
ความหมายของภาพประกอบ.....	15
ประวัติความเป็นมา.....	16
ภาพประกอบเรื่องในหนังสือ.....	17

จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพโฆษณาและโปสเตอร์.....	18
ความสำคัญของภาพประกอบ.....	20
รูปแบบของภาพประกอบ.....	21
ประเภทของภาพประกอบ.....	21
4. เนื้อเรื่อง	
เนื้อเรื่อง"เดอะ บุทเชอร์ บอย".....	24
สรุปเนื้อเรื่องในการทำงาน.....	31
5. การออกแบบ	
ออกแบบตัวละคร.....	32
ภาพรวมครั้งแรก.....	34
แบบร่าง.....	35
6. ผลงานจริง	
ลักษณะรูปเล่ม.....	38
ลักษณะภายในเล่ม.....	39
ผลงานทั้งหมด.....	41
บทสรุป.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก	
แบบร่างการออกแบบตัวอักษร.....	64
สไลด์ผลงาน จำนวน 28 แผ่น.....	68
ประวัติผู้เขียน.....	69

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	
4.1 ภาพยนต์เรื่อง “เดอะ นูทเชอร์ บอย”.....	31
5.1 ภาพร่างตัวละคร.....	32
5.2 ภาพร่างตัวละคร 2.....	32
5.3 ภาพร่างตัวละคร 3.....	33
5.4 ภาพร่างตัวละคร 4.....	33
5.5 เริ่ม กัดัน.....	34
5.6 ระเบิดอารมณ์.....	34
5.7 คลื่นคลายปัญหา.....	34
5.8 แบบร่างหน้าคู่ ชุดที่ 1.....	35
5.9 แบบร่างหน้าคู่ ชุดที่ 2.....	36
5.10 แบบร่างหน้าคู่ ชุดที่ 3.....	37
6 ก. หน้าปก.....	38
6 ข. ปกหลัง.....	38
6 ค. ภายในเล่ม คู่แรก.....	39
6 ง. ภายในเล่ม คู่ที่ 6.....	39
6 จ. ภายในเล่ม คู่ที่ 10.....	40
6 ฉ. ภายในเล่ม คู่ที่ 11.....	40
6 ช. ภายในเล่ม คู่ที่ 14.....	40
6.1-6.21 ภาพผลงานหน้าคู่.....	41-61

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

โครงการออกแบบหนังสือ หนังสือ เรื่อง “เดอะ บุทเซอร์ บอย”

ความเป็นมา

เรื่อง “เดอะ บุทเซอร์ บอย” เป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เด็กชาย ที่เจริญเติบโต ในสังคมที่ไม่ให้โอกาสเค้า และปัญหาครอบครัว มีเนื้อหาที่ให้แง่คิดเป็นประโยชน์ กับวัยรุ่น และผู้ใหญ่ สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างของเรื่องคือการพัฒนาด้านอารมณ์ของตัวละครหลัก ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ดี ที่สามารถสร้างสรรค์ให้หนังสือมีลักษณะพิเศษได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ หาเหตุผล วิธีสร้างภาพ และตัวอักษรให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และ กลุ่มเป้าหมายรวมถึงการสร้างลักษณะพิเศษของหนังสือ
2. เพื่อศึกษาหาแนวทาง และรูปแบบในการทำภาพประกอบ และตัวอักษรให้มีเอกลักษณ์

แนวทางบรรลุปะหามา

- 1.ศึกษาการออกแบบหนังสือ และภาพประกอบ ความสัมพันธ์ของภาพประกอบ และตัวหนังสือ
- 2.รวบรวมข้อมูลจากเนื้อเรื่อง เดิม จากภาพยนตร์ เรื่อง"เดอะ นูทเชอร์ บอย" ของ นีล จอร์แดน
- 3.วิเคราะห์ และสรุป ข้อมูล เนื้อเรื่อง เพื่อหาแนวทางในการออกแบบ
- 4.ออกแบบร่าง ทดลองเทคนิคการสร้างภาพ และตัวอักษร
- 5.ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข จนเป็นงานที่สมบูรณ์ที่สุด

ขอบเขตโครงการ

หนังสือ ขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 25 เซนติเมตร จำนวน 21 หน้าคู่ รวมปก

กลุ่มเป้าหมาย

อายุ 18 ถึง 25 ปี

บทที่ 2

การออกแบบหนังสือ

จุดเริ่มของหนังสือ

เริ่มจากการที่มนุษย์รู้จักบันทึกตัวอักษรลงบนกระดุก – หิน ต่อมาวิวัฒนาการมาใช้ Codex (ใบไม้หน้า กว้างนำมาตากแห้งและเขียน) Sumerian & Babylon ต่อมาวิวัฒนาการนำ เยื่อของต้นกก Papyrus มาตาก แห้งและใช้แทนกระดาษทำเป็นม้วน Scrolls และหนังสือที่ทำจากและกัตีสี่ตากแห้ง Rome & Egypt หนังสือ ปรากฏเป็นรูปร่างในศตวรรษที่ 8 ยุค Byzantine (manuscript) ใช้สำหรับบันทึกข้อความทางศาสนาเป็นส่วน ใหญ่ (ด้วยการเขียนและวาดรูปประกอบ) เมื่อเริ่มมีระบบการพิมพ์อย่างง่าย ๆ เกิดขึ้นจึงมีการพัฒนาเทคนิคใน การจัดทำอย่างพิถีพิถัน การออกแบบตกแต่ง/การเข้าเล่ม ในปี 1535

ในปี 1815 มีการคิดค้นประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ด้วยเครื่องจักร ตามมาด้วยเครื่องผลิตกระดาษในปี 1838 ทำให้การผลิตหนังสือเป็นจำนวนมาก (mass production) เป็นไปได้ง่ายขึ้น 1890 มีการคิดประดิษฐ์ TYPO อย่างเป็นจริงเป็นจัง บ้างคิดประดิษฐ์ขึ้นใหม่ในแนวทางของตนเอง (William Morris) บ้างนำ TYPE เดิมของ 17th-18th Century มาฟื้นฟูและพัฒนาให้มีมาตรฐานดีขึ้น ทำให้การพิมพ์หนังสือก้าวหน้าไปมาก

ต้นศตวรรษที่ 20 ธุรกิจการจัดทำหนังสือกลายเป็นธุรกิจใหญ่มีการคิดประดิษฐ์ Book Jacket มีการ แบ่งแยกอาชีพ / ตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจนระหว่าง Typographer/designer / printer ด้วยการพัฒนาของอุตสาหกรรมธุรกิจโฆษณา/Graphic/นิตยสารและโทรทัศน์ ทำให้ book design ต้องปรับตัว ให้เข้ากับยุคสมัย หน้าปกมีลักษณะคล้ายงานโฆษณาและมีการออกแบบตามประเภทต่าง ๆ ของหนังสือชัดเจน ยิ่งขึ้นมีการจัดทำหนังสือเด็ก ซึ่งมีการแข่งขันกันอย่างสูง โดยเฉพาะการใช้เทคนิคภาพประกอบและเทคนิคต่าง ซึ่งในภายหลังถึงดังกล่าวดังกล่าวได้กลายเป็นจุดขายสำคัญสำหรับหนังสือประเภทนี้ Art book & Graphic book เริ่ม มีบทบาทต่อผู้บริโภค เนื่องด้วยความสะดวกในการผลิตและพิมพ์ ทำให้เป็นที่นิยมแพร่หลายมาก

ประเภทของหนังสือ

1. นวนิยาย / บทประพันธ์

2. บทกวี โคลงกลอน
3. สารานุกรม / พจนานุกรม
4. วิชาการ
5. Agendas / Diary (มีวันที่)
6. หนังสือเด็ก
7. หนังสือเฉพาะเรื่อง เช่น ศิลปะ / การปรุงอาหาร / ธรรมชาติ / Graphic Design / เพลง / ฯลฯ / Travel
8. Notebooks (ไม่มีวันที่)
9. หนังสือภาพ (ภาพถ่ายลั้วน ๆ)
10. หนังสือ Promotion (สำหรับการค้า)
11. หนังสือเฉพาะกิจ (ในโอกาสต่าง ๆ)
12. Art Book (จัดทำโดยศิลปินเอง มีใช้เพื่อการค้าส่วนใหญ่จะเป็น hand-made และใช้เวลาค่อนข้างมาก-มีเวลาสูง)

ปัญหา

- ตีความ และบ่งชี้เนื้อหาของหนังสือได้อย่างถูกต้อง Interpret & indicate การบ่งชี้ต้องถูกต้องชัดเจนตามวัตถุประสงค์
  - ต้องน่าสนใจและเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน interesting & pleasing
  - เนื้อหาในแต่ละประเภทมี character ที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งจะต้องการการตีความและการแยกแยะลักษณะของงานอาจเป็นงานที่แสดงออกในเรื่องนั้น ๆ ชัดเจน หรือเจียบนิ่งแสดงออกน้อยมากก็ได้
  - To communicate intems that will reach the subcanscious levels of the viewer's mind สื่อสารในระดับลึก ไปถึงความรู้สึกและอารมณ์ มากกว่าที่จะสร้างผลในระดับต้นคือความคิด / หลักการ และเหตุผลต่าง ๆ
- ผู้อ่านส่วนมากมิได้สนใจการออกแบบหนังสือ แต่หนีไม่พ้นจากผลที่เกิดจากส่วนประกอบที่สร้าง character และ mood
    - นักออกแบบควรรหาข้อมูลและเข้าใจพื้นฐานทางอารมณ์ของผู้อ่านเพื่อที่จะช่วยสร้างบรรยากาศ และอารมณ์ที่สอดคล้องกับงานของผู้แต่ง
    - ลักษณะทางกายภาพของหนังสือมีคุณค่าการแสดงความรู้สึกช่วยสร้าง character และอารมณ์ต่อเนื้อ

- หา บอบบาง-หนาหนัก / รื่นรมย์-เคร่งเครียด / ใหญ่-เล็ก   เรียบง่าย-ซับซ้อน / หนา-บาง
- ตัวอย่าง สายตาย่อมมีปฏิกริยาและความรู้สึกต่างกัน ระหว่างหนังสือรูปร่างที่เหลียนจตุรัสเล่มหนาและหนังสือบางเล่มยาวสูง
- ความคิดสร้างสรรค์ไม่ควรขัดแย้งกับระบบการผลิต/การค้า หรือเนื้อหาที่สำคัญแต่ควรจะถูกกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับทุกอย่าง

กระบวนการ

สร้าง Concept ที่เห็นว่าเหมาะสมกับเนื้อหาและอยู่ในความเป็นไปได้ หลังจากศึกษาเนื้อหาแล้ว ปลดปล่อยความคิดว่างเปล่าสักระยะ รวบรวมทุกสิ่งทุกอย่างจากประสบการณ์ (ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา) อาจจะเป็นในความคิดหรืออาจจะเป็นข้อมูลที่สัมผัสได้ก็ได้ เช่นภาพ / เสียง / กลิ่น / texture / บุคคล / สถานที่ / มุมมอง / คำศัพท์ / สี / ฯลฯ

หลังจากนั้นค่อยยกค้นกรอง / หยิบเลือก หรือ นำสิ่งต่าง ๆ มารวมกันเป็นสิ่งใหม่ **UNIQUE** จุดประสงค์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ชัดเจนสำหรับหนังสือที่สำเร็จเป็นรูปเล่มแล้ว ในทุกรายละเอียด

อุปกรณ์ 3 อย่างที่ได้ผล ปลุกเร้าอารมณ์ของผู้อ่าน

Sym Bolism

- การใช้เครื่องหมาย-สัญลักษณ์ อย่างจินตนาการ ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ ให้มีความหมายและความสำคัญสำหรับหนังสือ

- ควรคำนึงถึงเนื้อหา ในการใช้สัญลักษณ์ หากเนื้อหาบรรยายชัดเจนอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องใช้ Symbolism มาก หากเนื้อหา Abstract และต้องใช้จินตนาการในการอ่านสูง ก็อาจใช้ Symbolism ที่ชัดเจนเข้ามาช่วยก็ได้

- Symbolism ที่ใช้ไม่จำกัดว่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ มันอาจเกี่ยวข้องกับ Subject (เนื้อหา) หรืออารมณ์, บรรยากาศ, Plot, บุคลิกลักษณะของตัวละคร หรือผู้ประพันธ์เอง

- จุดประสงค์ของ Symbolism เพื่อแนะนำข้อมูลอันสำคัญของเนื้อหาแก่ผู้อ่านเสริมให้หนังสือนั้นมีผลที่ตรงตามความต้องการ และเน้นย้ำใจความสำคัญของผู้แต่ง

- รูปแบบของSymbolismเป็นไปได้นหลากหลาย อาทิเช่นรูปแบบภาพประกอบแบบGraphicประเภทต่างๆ

1. Informative – ให้ข้อมูล
2. decorative – ตกแต่ง
3. representative - ช่วยเล่าเรื่อง

- สัดส่วนของหนังสือสามารถจัดอยู่ในกลุ่ม Symbolism ได้เช่นกัน
- ระยะเวลา/การเว้นช่อง/การจัดวางตำแหน่งของภาพประกอบก็มีความหมายเช่นกัน
- การใช้ตัวอักษรจัดเป็น Symbolism ประเภทหนึ่ง เพราะ Type ไม่เป็นเพียงแค่แนะนำ character เฉพาะเท่านั้น Type ยังสามารถสื่อความหมายได้อีกด้วย เมื่อนำมาประกอบเข้าเป็นคำ
- ให้ระมัดระวังในการใช้ TYPE ไม่ควรให้มากจนล้นจนเกินไป
- หนังสือบทกวี Poets เป็นอีกประเภทหนึ่งที่ต้องใช้ Symbolism อย่างเหมาะสม ด้วยการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา แล้วตีความอย่างละเอียด เพราะหนังสือประเภทนี้ ไม่นิยมใช้ภาพถ่ายหรือ Illustration ที่บ่งบอกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือจำกัดจินตนาการของผู้อ่านจนเกินไป

Color

- เป็นส่วนประกอบทาง graphic ที่มีพลังมากที่สุด สามารถสื่อสารโดยตรงต่อผู้อ่าน ในระดับจิตใต้สำนึกส่วนลึก และอารมณ์ มีความสำคัญพอ ๆ กับการเลือกใช้ TYPOGRAPHY
- สี มีประโยชน์ในการสร้างบรรยากาศและอารมณ์
- เนื้อหาแต่ละประเภทจะเหมาะสมกับการใช้สีประเภทต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน
- สีบางสี หรือ คู่สีบางลักษณะ มีความหมายเกี่ยวโยงเฉพาะ และแตกต่างออกไปในแต่ละวัฒนธรรมและท้องถิ่น เช่น สีของเครื่องแบบนักเรียน / ธงชาติ / บริษัทองค์กร / กลุ่มคนต่าง ๆ / ฯลฯ
- คำถามในการเลือกใช้สี ควรจะเป็น “เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่” หรือ “ใช้แล้วน่าสนใจหรือไม่” มากกว่าที่จะเป็น “ทำไม”

Texture

- แบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ
  - SIGHT - สัมผัสได้ด้วยสายตา
  - TOUCH - สัมผัสได้ด้วยมือและความรู้สึก
- คำนี้ถึงการเลือกใช้ texture หากเลือกใช้ texture เป็นจุดเด่นมากกว่า TYPO และ COLOR แล้ว texture ที่เลือกใช้ก็ควรจะสื่อความหมายได้ชัดเจน
- กระดาษที่ใช้พิมพ์เป็น texture อย่างหนึ่งและมีให้เลือกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น เรียบมันสะท้อนแสง หรือ หยาดด้านมี texture คล้ายกระดาษ Fine Arts

- Endpaper อาจมีให้เลือกจำกัด แต่สามารถพิมพ์สีหรือสร้างลวดลาย texture เพิ่มเติมได้
- หน้าปกอาจใช้พลาสติกมีผิว / หนังแท้-เทียม / หรือผ้าหุ้มปกหนังสือ ซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่เนื้อหยาบไปจนถึงเนื้อแพร-ไหม
- การใช้วิธี embussing ดุนนูน หรือ blank stamping เขาจะร่องเป็นวิธีที่น่าสนใจ แต่จะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวัสดุที่รองรับ effect นั้น ๆ ว่าจะคลายตัวหรืออยู่ตัวได้ดี
- เนื้อหาต่าง ๆ อาจบ่งชี้และต้องการใช้ lecture ที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น
  - เนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องจักรอุตสาหกรรม - เรียบ เป็นมันเงาคัลลายโลหะ
  - เนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติและวงการเกษตร - มี texture ของเส้นใยธรรมชาติ
  - เนื้อหาเกี่ยวกับการล่องเรือ - ใช้ผ้าใบที่มีลักษณะคล้ายผ้าใบเรือ
  - เนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแก้ว - ใช้พลาสติกใสแวววาวมีลักษณะคล้ายแก้ว
- การใช้ texture ควรคำนึงถึงความกลมกลืนกับองค์ประกอบและความรู้สึกของหนังสือเป็นอันดับแรก และไม่ควรขัดแย้งกับการใช้ Symbolism และ Colors

ปกหนังสือ

Binding Design ปัจจุบันมี 5 จุดประสงค์ คือ

1 Construction เพื่อโครงสร้างที่แข็งแรง แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

- การรวมหน้ากระดาษเข้าด้วยกัน นอกจากจะทำการเย็บด้วยด้าย, เย็บด้วย staple, ตัดกาว แล้วนั้น การเข้าปกก็สามารถทำให้หนังสือเป็นเล่มได้แข็งแรงยิ่งขึ้น ซึ่งก็แล้วแต่ประเภทของหนังสือ เช่น perfect-binding ซึ่งไม่มีการเย็บด้วยด้าย ก็จะสามารถสอดใส่หน้ากระดาษเพิ่มเติมภายหลังได้ หรือ Spiral wire หรือ Plastic comb ที่สามารถทำได้ในปริมาณมากแต่ราคาประหยัด และ Saddle-Stitch ที่เหมาะสมกับ pamphlets, Side-wire-Stitching ที่แข็งแรงและถูกที่สุด

- Endpapers หนังสือที่มีจำนวนหน้ามากและพิมพ์บนกระดาษชั้นดีเนื้อหนา ย่อมมีน้ำหนักมากเป็นธรรมดา ดังนั้น จึงต้องการกระดาษ Endpaper ที่มีความแข็งแรง เหนียว ทนทาน พอที่จะยึดติดตัวเนื้อหานี้กับส่วนปกได้ Endpaper ควรเป็นกระดาษที่มีความหนา (118 gram ขึ้นไปเป็นอย่างน้อย) มีหลายชนิดให้เลือก และนอกจากนี้ยังสามารถใช้กระดาษ เนื้อเดียวกันกับหนังสือแต่มีความหนามากกว่ามาพิมพ์ และมาทำเป็น Endpaper ก็ได้

2 Protection เพื่อการป้องกันหนังสือส่วนใน ปกจะต้องทนทานต่อการปิดจ่อ, ฝุ่นผง การฉีก และการชน-กระทบกระแทกต่าง ๆ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

- Caver material – เพื่อความทนทาน ส่วนปกจะต้องทนทานต่อการเปิด-ปิด อยู่เสมอ ซึ่งจะแล้วแต่ประเภท และการใช้งานของหนังสือ เช่น หนังสือตำราเรียนที่ถูกเปิดอ่านอยู่เสมอ ก็ย่อมควรที่จะแข็งแรงกว่าหนังสือที่ระลึกที่จะถูกนำมาใช้เฉพาะโอกาส

เพื่อป้องกันรอยเปื้อน เช่น หนังสือ Cookbook ที่จะถูกเปิดใช้ในครัวอยู่แล้ว ย่อมจะมีการเปื้อน จึงควรใช้วัสดุที่สามารถเช็ดออกหรือป้องกันรอยเปื้อนได้ เช่น Coated Paper กระดาษเคลือบมัน ชนิดต่างๆ เพื่อป้องกันการขีดข่วนและกระแทก จึงควรใช้กระดาษปกที่มีความหนาพอสมควร หรือเสริมโครงสร้างด้วยบอร์ดที่มีความทนทานไม่บดบังง่ายเมื่อโดนแรงอัด หรือแม้แต่กระทั่งโดนความชื้น

- Boards ป้องกันการกระทบกระแทก โดยเฉพาะการตกหล่นซึ่งจะเกิดรอยถาวรที่สันและมุมแก้ปัญหาได้โดยเสริมปกด้วยบอร์ดชนิดต่าง ๆ บอร์ดชนิดหนาย่อมป้องกันและรับแรงกระทบได้ดีกว่าบอร์ดชนิดบาง

- Headbands - แผ่นเสริมที่สัน เพื่อป้องกันการฉีกขาด ในเวลาที่ดึงสันหนังสือออกมาจากหิ้ง ควรใช้บอร์ดชนิดเดียวกันกับตัวปก และยังป้องกันแรงกดที่มาจากด้านบนได้อีกด้วย

- Edge stain - การทำสีที่ขอบ (ด้าน 3 ด้านที่มีใช้สัน) เพื่อป้องกันรอยเลอะจากฝุ่นและมือการนำสีส่วนใหญ่จะนำด้านบนเพื่อปกปิดรอยหมองคล้ำจากฝุ่นผง แต่อาจทำสีทุกด้านก็ได้เพื่อความงดงาม

- Jacket - ปกนอกของหนังสือ ถ้าหากตัวปกจริงแข็งแรงดีอยู่แล้ว ก็อาจใช้ Jacket เพื่อสำหรับประโยชน์ทางด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์แทน แต่ถ้าหากปกมีความแข็งแรงน้อย Jacket ก็ย่อมจะนำหน้าที่เป็นตัวช่วยเสริมความแข็งแรงของปกเล่มนั้น ๆ Jacket ควรมีความหนาตั้งแต่ 104-118 grams ขึ้นไปสำหรับเนื้อกระดาษ อาจจะเป็น Coated Paper หรือใช้ Plastic Laminating ก็ได้ และถ้าต้องให้ Jacket คงทนไม่เป็นรอย ยับง่ายให้เสริมความยาวด้านบนและล่างของ Jacket ด้วยการเพิ่มความยาวออกไป 2-3 นิ้วแล้วพับส่วนนั้นเข้าด้านในให้เสมอกันกับปก โดยสรุปแล้วหน้าที่ของ Book Jacket มีอยู่ 2 ประการ คือ ห่อหุ้มปกมิให้เป็นรอย และเก็บรักษาตัวปกให้ดูใหม่อยู่เสมอในขณะที่อยู่ในร้านหนังสือและในโรงงาน

3 Identification บ่งบอกชื่อของหนังสือ โดยเฉพาะกรณีชื่อหนังสือที่มัน ซึ่งจะมีรูปแบบ 2 แบบ คือ จัดวางชื่อหนังสือเป็นแนวขนานกับสัน และวางตรงข้ามทิศทางการกับสัน ซึ่งเป็นไปได้ทั้ง 2 แบบ แล้วแต่ความนิยม แต่ควรจัดวางให้อ่านได้จากทางด้านบน - ลงสู่ด้านล่าง และไม่ควรใช้ตัวอักษรประเภท Italic หรือ Script เป็นอย่างยิ่งสำหรับสันเพราะจะทำให้อ่านยากมากยิ่งขึ้น

4 Attraction ดึงดูดความสนใจ ในการ Display และเมื่อวางบนชั้นหนังสือในร้านภาพประกอบ (ภาพถ่ายและภาพวาด) หรือ Abstract Pattern อาจเป็นตัวดึงดูดความสนใจให้แก่หนังสือได้ดีกว่าชื่อของหนังสือก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม หากแต่ Design นั้นต้องดึงดูดความสนใจให้ผู้ดู มองพิจารณานานพอควรจนทราบชื่อผู้แต่งและชื่อหนังสือนอกจากนั้น ยังต้องพิจารณาถึงการแข่งขันอันสูงในตลาดปัจจุบัน ในขณะที่หนังสือหลาย

เล่มวางอยู่บนหนังสือในร้านเดียวกัน แต่ละเล่มจะต้องเรียกร้องความสนใจให้ผู้ดูเปิดอ่านได้ ขั้นตอนนี้เรียกว่า effectiveness ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง หนังสือที่เป็นของผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียง ย่อมต้องเน้นชื่อผู้แต่งเป็นสำคัญ และสามารถให้ Typographic ประกอบกันกับสัญลักษณ์ทางกราฟิกที่มีความหมายทั้ง Visual และ Poetic เข้ามาประกอบกัน เพื่อให้ตัวอักษรและภาพสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้นก็ได้

5 Expression ให้พิจารณาส่งต่อไปนี้ เช่น ชื่อหนังสือ Cooking for Beginners ที่ต้องการให้ผู้อ่านทราบและเปิดดูเนื้อหาได้ทันทีก็ควรใช้ Typographic เป็นหลักสำหรับปก ส่วนหนังสือ Out of the Blue ที่เป็นชื่อเนื้อหาเกี่ยวกับ Romance ก็ย่อมที่จะต้องให้ภาพประกอบมาสร้างจินตนาการให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาและดึงดูดความสนใจ และผู้อ่านจะตัดสินใจคุณค่าของหนังสือเล่มนั้นโดยคร่าว ๆ จากปกที่เห็นเป็นครั้งแรก

ปกหนังสือควรสะท้อนและอธิบายคร่าว ๆ ถึงรายละเอียดของเนื้อหา ที่จะเป็นส่วนสำคัญสำหรับการขาย การออกแบบปกให้ได้ผลดี ควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- Subject เนื้อหา การออกแบบควรให้เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา แต่ควรจะบ่งชี้เฉพาะเจาะจงรายละเอียดถึงเนื้อหาภายใน ไม่ครอบคลุมรายละเอียดกว้างขวางเกินไป

- Illustration ภาพประกอบ (ภาพถ่าย, ภาพวาด, line Arts ฯลฯ) ภาพส่วนใหญ่จะมาจากภายในหนังสือหรือจากที่อื่นแต่ควรให้เหมาะสมกับเนื้อหา ภาพปกควรเป็นลักษณะการแนะนำรายละเอียด หรือ เจาะรายละเอียดของเนื้อหาที่สำคัญมาเสนอและควรตระหนักไว้ว่า ปกหนังสือก็คือ Poster ขนาดย่อมนั่นเอง

- Typography การจัดวางตัวอักษร คำนึงถึงการจัดวางที่สร้าง Unity และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และให้ตระหนักไว้ว่า Harmony ไม่เป็นเพียงอย่างเดียวที่จะสร้าง Unity, Contrast ก็สามารถสร้าง Unity ได้เช่นกัน

- Material การเลือกใช้วัสดุ ที่ดีและมีพื้นผิวที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับหนังสือย่อมเพิ่มคุณค่าและสร้างความน่าสนใจให้กับหนังสือได้มาก แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องงบประมาณและความคงทนเป็นหลักสำคัญด้วย

- Color เลือกใช้สีให้เหมาะสมและสอดคล้องกันระหว่างภาพและตัวอักษร สำหรับกรณีที่หนังสือเล่มนั้นไม่มีปก (Book Jacket) แต่ถ้าหากหนังสือเล่มนั้นมี 2 ปก คือ Book Jacket (ซึ่งเปรียบเสมือน Promotion piece ห่อหุ้มอยู่ภายนอก) และปกในซึ่งเป็นส่วนหนังสือจริง ๆ การออกแบบ Book Jacket และปกจริงนั้น ควรคำนึงถึงความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว ไม่ว่าจะป็นโทนสี, ตัวอักษร หรือ Illustration

Book Jacket

ปกหุ้มหนังสือ (ปกด้านนอก)

ในสมัยโบราณที่มีการประดิษฐ์ Book Jacket (ปี 1890) ขึ้นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับป้องกันการเปื้อน และต่อมาในสมัยหลังได้มีการคิดเพิ่มเติม เทคนิคและวัตถุประสงค์ทางการโฆษณาดึงดูดความสนใจของผู้อ่านลงไป ใน Jacket ตั้งแต่เวลาที่เริ่มมีการผลิตหนังสือเป็น mass production ได้อย่างรวดเร็ว และการแข่งขันทวีความเข้มข้นมากขึ้น ผลคือการใช้ Jacket หรือ Wrappers แทน Poster โฆษณานั้นเอง

ปัจจุบัน Jacket ยังใช้สำหรับการป้องกันรอยขีดข่วน และรอยกระแทกอีกขาดแก่ส่วนในของหนังสือซึ่ง Plastic Jacket ย่อมมีความเหนียวทนทานมากกว่า Jacket เนื้อกระดาษธรรมดา

ให้คำนึงถึงต้นทุนที่สูงสำหรับ Jacket ของหนังสือ ซึ่งอาจจะสูงกว่าราคาของกระดาษ + ราคาพิมพ์ของส่วนปกของหนังสือธรรมดาที่ไม่มี Jacket ด้วยซ้ำ

ชนิดของกระดาษ

Newsprint : ใช้สำหรับการพิมพ์หนังสือพิมพ์หรือใบปลิว, ใบเสร็จรับเงินสีจะจืดจางง่ายเมื่อถูกแสงแดด เนื่องจากประกอบด้วยสาร Lignin ที่หนืดและบรรจุอยู่ในเส้นใยของกระดาษ

Mechanical : สำหรับพิมพ์ offset / นิตยสาร / Uaflet ประกอบไปด้วยเยื่อไม้ และสารเคมีที่ทำให้ความแข็งแรงกว่าประเภทแรก

Woodfree : มีความเหนียวและความขาวกระจ่าง ผลิตสำหรับงานพิมพ์ทั่วไปและ Stationery กระดาษถ่ายเอกสารและนิตยสาร ดูชัดได้ดี ตัวอย่าง เช่น กระดาษที่เรียกว่า "Bond" = กระดาษที่ใช้สำหรับ Stationery และ "Bank" = กระดาษถ่ายเอกสารขาวดำทั่วไป (ความหนา 70 กรัม หรือน้อยกว่า)

Cartridge papers : มีเนื้อเหนียว และมีความแข็งแรง ใช้สำหรับการผลิตกล่องมีตั้งแต่เนื้อเรียบจนถึงเนื้อหยาบ

Board : มีขอบเขตการใช้กว้างขวางตั้งแต่ทำปกหนังสือจนถึงการผลิตบรรจุภัณฑ์ มีทั้งไม่เคลือบมันหรือเคลือบมันที่ผิวกระดาษ (ความหนาเริ่มที่ 160 กรัม) บอร์ดที่มีความหนามากประกอบด้วย 2-3 แผ่น ประกอบเข้าด้วยกัน

Anlign : กระดาษที่มีเนื้อหยาบทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นกระดาษที่นำด้วยมือ โดยมีได้ผ่านเครื่องใช้สำหรับการพิมพ์หนังสือ แต่ไม่เหมาะสำหรับงานพิมพ์ที่ต้องการรายละเอียดสูง

Coated papers : (Art papers) เคลือบมันทั้ง 2 หน้า ด้าย China Clay และผ่านการรีดให้เรียบ
มันโดยลูกกลิ้ง ใช้สำหรับ offset และ halftone หรืองานพิมพ์ที่ต้องการคุณภาพสูง

- กระดาษ Art ที่มีเนื้อด้าน (Maffart) ก็มีการผลิตระบบเดียวกัน แต่ผ่านลูกกลิ้งที่มีไว้สำหรับผิวเรียบเท่านั้น
  - Blade Coated คือ กระดาษ Art ที่มีเนื้อระหว่างมันและเรียบ
  - Chromo เคลือบมันเพียงด้านเดียว ใช้สำหรับ Poster, Printing proof Book Jacket และฉลากของบรรจุภัณฑ์
  - Cast Coated เคลือบมันสะท้อนแสงมากที่สุด สำหรับบรรจุภัณฑ์และ Present
- Plastic paper ทำจากพลาสติก ใช้ทำแผนที่, นามบัตร ฯลฯ

เทคนิคการจัดวาง

เทคนิคการจัดวาง Illustration และภาพถ่ายและ line arts : Contrast & Variety

1. Large picture with small ones.
2. Square picture with silhouettes.
3. Long oblongs with squarish oblong
4. Photographes with line drawing or engraving.
5. Dark pictures with light ones.
6. Close-ups with panoramas.
7. Curving subjects with angular subjects.
8. Crowded areas with blank areas.
9. Old subjects with new subjects.
10. Quiet pictures with active ones.
11. Color with monochrome
12. Formal with informal

Caption : คำบรรยาย ควรมีลักษณะโดยทั่วไปที่ Contract กับ Text มีหมายเลขกำกับภาพให้ชัดเจน อาจมี
ขนาดตัวอักษรที่เล็กกว่า text

Casem aking and blocking

Case กล่องถูกนำขึ้นต่างหาก ประกอบด้วย กระดาษแข็งปกหน้า-สัน-ปกหลัง ต่อกันและซุ้มด้วยกระดาษ, ผ้า และหนังด้วยกาว

Blocking การพิมพ์ (Stamp) โดยใช้แม่พิมพ์ (brass) ที่ถูกทำให้ร้อนและวางทาบบนแผ่น Foil metallic หรือ Color Fail ที่อยู่บนหนังสืออีกที

Round Comer มุมมนโค้ง จัดทำโดยขั้นตอนการตัดและเจียนหนังสือและปกที่มีใบมีดทำมุมโค้งกดลงไปบนเนื้อกระดาษ

Lamination ติดฟิล์มเนื้อใสลงบนงานพิมพ์ (Cellulose acetate) และ Oriented polypropylene สำหรับงานที่ไม่ต้องการรอยแตกเมื่อพับ

Edge Color การทำสีที่สัน ทำโดยการพ่นสีลงบนกึ่งหนังสือจากด้านข้างโดยตรง 90° ความห่าง 1 ฟุต ทำด้วยมือหรือด้วยเครื่อง ขอบทองทำด้วยการปิดทองโดยวิธีเดียวกันกับการปิดทองทั่วไปในงาน Art หรือใช้สีทอง (Foil) ทาลงบนสันด้วยเครื่องก็ได้ วิธีเดียวกับ Foil Stamping

Trant malter

Trant malter - ส่วนหน้าของหนังสือ

Little page (ปกใน) ควรถูกออกแบบก่อนส่วนอื่น ๆ ด้านหน้า และจะต้องกลมกลืนเป็นอย่างดีกับการจัดวางรูปแบบของ text ภายในเล่ม หน้าแรกของปกในจะเป็นการทำความเข้าใจ และดึงดูดความสนใจผู้อ่าน และก็ยังต้องคงความเป็น Unity เดียวกันกับหนังสือ ส่วนใหญ่ปกในจะถูกจัดวางให้อยู่หน้าขวาสำหรับส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ไม่จำเป็นเสมอไปที่ภาพประกอบหรือ text บางส่วนจะพาดเลยไปสู่หน้าซ้าย แต่ทางหน้าซ้ายไม่ควรโดดเด่นเกินไป

ส่วนประกอบของปกใน

title	-	ชื่อหนังสือ
author	-	ผู้ประพันธ์
Subtitle	-	พาดหัวรอง
Credits	-	ผู้แปล, บรรณาธิการ, นักวาดภาพประกอบ, ผู้เขียนเกริ่นนำ
Imprint	-	ผู้พิมพ์
Colophon	-	สัญลักษณ์ของผู้จัดพิมพ์
Date	-	วันที่จัดพิมพ์

Quotation	-	ถ้อยคำที่ถูยกมาจาก การวิจารณ์หนังสือเล่มนั้น ๆ
Illustration	-	ภาพประกอบ
Ad card	-	รายชื่อหนังสือเล่มอื่นของผู้ประพันธ์ หรือ ของผู้จัดพิมพ์

Copyright ชื่อผู้พิมพ์, ผู้ออกแบบ, ฯลฯ ความสำคัญจะเท่ากับ Caption ตัวอักษรอาจถูก set ให้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น แล้วแต่ความสำคัญของหน่วยควรให้ความสำคัญกับความกลมกลืน เป็น Direction เดียวกันกับส่วนอื่น ๆ

Dedication คำอุทิศ มักจะถูกจัดวางอยู่บนหน้าตรงข้ามกับ Copyright หรือ หน้าแรกสุดให้ความสำคัญกับชื่อผู้ถูกอุทิศให้ โดยการใช้ TYPE ที่แตกต่างแต่ไม่ควรมีขนาดใหญ่จนเกินไป อาจจัดวาง Center หรือ เสมอซ้ายหรือ เสมอขวา แล้วแต่การจัด Column ของหนังสือส่วนใน

Acknowledgments คำขอบคุณ เป็นหน้าที่ผู้แต่งแสดงคำขอบคุณ คล้าย ๆ กับหน้าอุทิศขนาดของ type จะค่อนข้างเล็ก ขนาดเดียวกัน copyright ถ้ามีบรรทัดยาวอาจมีการเน้นความสำคัญของ headline แต่ถ้าบรรทัดสั้น ก็ไม่ต้องเน้น

Preface & Foreword

Preface & Foreword คำนำ

Foreword & Preface พื้นฐานของผู้แต่ง หรือความคิดเห็นของนักวิจารณ์ที่เกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น Introduction การแนะนำ คำอธิบายชี้แจงรายละเอียด เกี่ยวกับเนื้อหาซึ่งจะดูคล้ายกับเนื้อหาจริง แต่ Designer ควรจัดให้มีความแตกต่าง เพื่อกันความสับสนควรจัด คำนำให้อยู่ก่อนสารบัญ/Type ขนาดเดียวกับ Text/headline เหมือนกันกับหัวเรื่องทั่วไปด้านใน

Contents สารบัญ เป็นเครื่องมือชั้นยอดสำหรับผู้อ่านจะแก้ปัญหาสำหรับการค้นหาเนื้อหา การจัดหมวดหมู่เนื้อหา และการโฆษณาเนื้อหาในด้านในทางด้านรายละเอียด

- ถ้าจัด Contents ไม่ลงใน 1 หน้า ก็ควรจัดอยู่ในคู่หน้าเดียวกัน ไม่ควรจัดข้ามคู่หน้าถัดไปเพื่อขจัดปัญหาการพลิกไปมา นำให้เห็นรายละเอียดไม่ชัดเจน

- เลขหน้าควรจัดให้เห็นเด่นชัด และอยู่ในระดับเดียวกันกับเนื้อหาส่วนนั้น และระยะห่างระหว่างหัวข้อเรื่องกับเนื้อหาไม่ควรมากจนเกินไป จะทำให้สับสนได้ง่าย ซึ่งอาจใช้เส้นต่าง ๆ เข้ามาช่วยเชื่อมต่อสายตาสารบัญจะต้องอยู่ด้านหน้าของหนังสือเท่านั้น

List of Illustration คำบรรยายภาพ การจัดวางคล้ายคลึงกันกับ Contents และ ไม่ควรแยกคู่หน้า ผู้อ่านจะมองหาหมายเลขหน้าที่มีภาพประกอบที่ต้องการข้อมูลในส่วนนี้ และจะมองหาภาพเองก่อนจะอ่านรายละเอียด/คำบรรยายภาพจะมีภาพเล็ก ๆ คล้าย Thumbnail print ของภาพนั้น ๆ อยู่ด้วยก็ได้เพื่อการง่ายต่อการค้นหาข้อมูล

Backmatter

Backmatter ส่วนหลังของหนังสือ ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย

Appendix หรือ Appendices (take your choices) อาจเป็นตัวอักษร, ข้อความ lists, บทความ, Charts, ภาพและคำพูดหรือสิ่งใดก็ตามที่สนับสนุนเนื้อหา เนื้อหาของ Appendix จะเริ่มตั้งแต่บทความง่าย ๆ ไปจนถึงข้อความทางวิชาการที่ซับซ้อน ควรจัดให้อ่านง่าย และจัดลำดับให้เป็นหมวดหมู่ ตามประเภทต่าง ๆ ของข้อมูล

Notes เป็นข้อมูลที่นำเสนอสำหรับ นักวิจัยที่สนใจข้อมูลเฉพาะด้าน มากกว่าที่จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้อ่านทั่วไป ควรจัดให้อ่านง่าย และเน้นหัวข้อต่าง ๆ เพื่อความสะดวกในการหาข้อมูล

Bibliography หนังสืออ่านประกอบ/มีลำดับดังต่อไปนี้
ชื่อผู้แต่ง - ชื่อหนังสือ - ชื่อผู้พิมพ์/ที่อยู่ - ปีที่จัดพิมพ์ อาจจัดให้มีขนาดเล็กลงได้ ถ้ามีจำนวนมาก แต่ถ้ามีจำนวนไม่มากนัก ก็สามารถจัดให้มีขนาดเท่ากับ text ทั่วไปได้

Glossary การจัดลำดับเช่นเดียวกับ Dictionary คือเรียงตามลำดับตัวอักษร และแยกหมวดหมู่เฉพาะอักษร ควรเน้นคำศัพท์ที่ต้องการจะอธิบายให้แตกต่างจากคำอธิบายด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ขนาด/สี/Type/etc.

Index ดรรชนี การจัดเรียงข้อมูล ตามตัวอักษร เพื่อผู้อ่านที่จะหาข้อมูลนั้นจะได้ทราบหมายเลขหน้าที่ตีพิมพ์ข้อมูลนั้น ๆ ไม่ควรจัดให้ตัวอักษรใหญ่เท่า text แต่ก็ไม่ควรให้มีขนาดที่เล็กจนเกินไป และ Column ไม่ควรกว้างเกินไป

Colophon ชื่อผู้พิมพ์ และผู้ผลิต ที่ควรจะอยู่ท้ายสุดของเล่ม อาจเป็น trademark และที่อยู่ของโรงพิมพ์ / วันที่ / ฯลฯ และอาจเป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดของการออกแบบหนังสือเล่มนั้น จะมีหรือไม่มีก็ได้ เพราะข้อมูลดังกล่าวอาจไปรวมกันในหน้า Title page หรือ Copyright ที่อยู่ด้านหน้าอยู่แล้ว

บทที่ 3

การออกแบบภาพประกอบ

ความหมายของภาพประกอบ

ภาพประกอบ (Illustration) ความหมายของภาพประกอบตามพจนานุกรม พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (ฉบับใหม่) A new English – Thai Dictionary Illustrate vt.

1. (การใช้ภาพ หรือ ตัวอย่าง ให้อธิบาย (Illustrate a lesson with pictures) ใช้ภาพมาอธิบายบทเรียนบทหนึ่ง Illustrated by charts and diagrams ใช้ภาพมาอธิบาย

2. ใช้ภาพแทรกเป็นอาทิมาประดับ (หนังสือ หรือ หนังสือพิมพ์) an illustrated magazine นิตยสารที่มีภาพแทรก Illustration n. การอธิบาย การใช้ภาพอธิบายประกอบ

ขอบข่ายของงานและคำจำกัดความของภาพประกอบนี้เป็นสิ่งไม่ชัดเจน ไม่มีข้อจำกัด สามารถเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนหนึ่งของคำจำกัดความที่สามารถที่จะแบ่งภาพประกอบออกจากจุดอื่นซึ่งคำจำกัดความที่มีความชัดเจนที่สุดของภาพประกอบ (ถึงแม้ว่าจะไม่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างจะมีข้อสังเกตว่า ได้รวมงานที่มีได้เป็นภาพประกอบไว้ด้วย)

คือเป็นผลผลิตของการสร้างจินตภาพในหลายรูปแบบมาจนถึงปัจจุบันซึ่งได้มีการใช้ระบบการพิมพ์โดยปกติขั้นตอนนี้จะส่วนเกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจในด้านจินตภาพของนักเขียนภาพประกอบนั้น ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ให้แนวความคิดในด้าน ภาพประกอบของจินตภาพหลักๆเริ่มจากการแยกภาพประกอบออกจากการวาดภาพหรือการระบายสี ซึ่งเป็นพื้นฐานในเบื้องต้นของการสร้างภาพประกอบในการแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับปัญหาของลูกค้าและการดำเนินการในสิ่งที่ได้รับมอบหมายงานมา ซึ่งนักเขียนภาพประกอบจะต้องผลิตงานที่มีการเผยแพร่ ออกสู่สาธารณชนทั่วไป สิ่งเหล่านี้พบได้ในงานออกแบบเลขศิลป์ (Graphic Design) พาณิชยศิลป์ (Commercial Art) จิตรกรรม (Drawing) ภาพเขียนสี (Painting) ภาพประกอบ (Illustration) วจิตรศิลป์ (Fine Art) ฯลฯ

สรุป ภาพประกอบ หมายถึง ภาพประกอบที่ใช้กับงาน ประเภทสิ่งพิมพ์ (Publication) ชนิดต่างๆแทบทุกประเภท เช่น โปสเตอร์ , หนังสือ งานโฆษณาต่างๆ เช่น Bill board , Bus side , Bus back , Magazine

ประวัติความเป็นมา

จุดมุ่งหมายของทัศนศิลป์ทุกสาขา ก็เพื่อที่จะสร้างภาพ แต่หากภาพที่จะสร้างขึ้นนั้น ใช้เพื่อบอกกล่าวข้อมูลข่าวสาร ภาพศิลปะนั้นเรียกปกติว่า "ภาพประกอบ" ศิลปะกับภาพประกอบ เรื่องแยกออกจากกันไม่ได้ การเขียนภาพประกอบเรื่องต้องอาศัยทักษะ ทางศิลปะเป็นอันมาก ภาพประกอบเรื่อง เป็นศิลปะเพื่อการพาณิชย์ เพราะเหตุนี้ลักษณะและเนื้อหาของภาพประกอบเรื่อง จึงขึ้นอยู่กับความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจ

ภาพประกอบเรื่องใช้เป็นเครื่องมือในการบรรยายประกอบสมุดบันทึกและบุค-ออฟเดอะเดด (Book of The dead) และ รามอสซัม พาไพร์ส (Ramessum Papyrus) เข้าใจกันว่าเขียนขึ้น 1,900 ปี ก่อนคริสตกาล ศิลปะที่ใช้บรรยายเนื้อความในสมุดบันทึกถือว่าเป็นต้นตำหรับของภาพประกอบเรื่องของหนังสือปัจจุบัน แต่เดิมการตกแต่งและบรรยายเนื้อความของหนังสือมักเป็นเรื่องราวทางศาสนา เขียนกันในสำนักงฆ์ หนังสือบทสวดและสมุดบันทึกที่เด่นดังเห็นจะได้แก่ ชื่อ เทร-ริช-เลอริส (Tresriches heures) ของ ดุค-เดอ-เบอริ (Duc de berry) ซึ่งเป็นหลักฐานแสดงถึงความชำนาญ ในการสร้างชีวิตชีวาของภาพประกอบเรื่อง โดยปกตินิยมเขียนบนหลังัวว โดยใช้สีฝุ่น (Tempera)

ช่างเขียนภาพประกอบโดยปกติแล้วมักพยายามหาโอกาสที่จะใช้เครื่องมือเครื่องกลไกเข้ามาช่วยเพื่อเสริมทักษะและการขยายขอบเขตของงานเหตุผลข้อหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าภาพประกอบเรื่องมักเป็นภาพเชิงวิเคราะห์ หรือภาพบรรยายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชา วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ และสถาปัตยกรรม ศิลปินชาวกรีก และชาวโรมันได้เห็นความจำเป็นของเทคนิคในการเขียนภาพประกอบเรื่อง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพทัศนศิลป์ (Perspective) แต่อย่างไรก็ตาม トラบาจนกระทั่งสมัย เรนอร์ของชักว่าที่หลักการทางภาพทัศนศิลป์จะได้เข้าใจกันถูกต้องอย่างแท้จริง ทฤษฎี ของ ฟิลิปโป บรูเนลลี (Filippo Brunelleschi) ช่วยปฏิรูปศิลปะ และแนวทางการเขียนภาพประกอบเรื่องทางช่างศิลป์ และช่างเขียนภาพประกอบเรื่องเช่น ลีโอนาโด-ดา-วินชี (Leonardo da vinci) และ อัลเบรชท์-ดอร์ (Albrecht durer) เป็นผู้วางมาตรฐานอย่างกวดขันในการสังเกตและความกระจำงชัดของรายละเอียดสำหรับการเขียนแบบทางช่างและสถาปัตยกรรม ความต้องการช่างเขียนภาพประกอบเรื่องทางช่างซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อนได้ขยายตัวออกมาขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่มีวิวัฒนาการ ทางอุตสาหกรรมในศตวรรษที่ 18 แม้กระทั่งทุกวันนี้ยังเป็นยุคของอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องทางช่าง ยังต้องอาศัยความล้นทที่เคยใช้กันในสมัยโรมัน ความสามารถที่จะสังเกตแล้วถ่ายทอด สิ่งที่เป็นสามมิติ ออกมาเป็นภาพ 2 มิติที่แม่นยำ

ภาพประกอบเรื่องในหนังสือ

การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือเริ่มขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 15 ด้วยการพิมพ์บอลด์ ในสมัยนี้ภาพประกอบเรื่องและเนื้อความ แกะด้วยมือบนไม้ยวบหน้าเดียวกัน แม่พิมพ์แกะไม้สมัยแรกๆที่หลงเหลืออยู่ คือ วัชรสูตร (diamond sutra) ของจีน ทำขึ้น 686 ปี หลังคริสตกาล การคิดแทนพิมพ์แบบเคลื่อนไหวได้ในปลายศตวรรษที่สิบห้า แม้จะเป็นเพียงรุ่นแรกๆไม่สะดวกกับการใช้งานมากนักก็ช่วยให้การเขียนภาพประกอบเรื่องได้ขยายตัวออกไปอีก การใช้แม่พิมพ์แกะไม้ค่อยๆลดความนิยมลงไปจนถึงศตวรรษที่ 16-17 เมื่อมีการกัดแม่พิมพ์ด้วยกรด (ctching) และการชุบแผ่นดินทองเหลืองเริ่มเข้ามามีบทบาท แต่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในสมัยแรกๆ เช่น โฮลเบน (Holbein) และดอร์ (Durer) ยังคงใช้เทคนิคทั้งสองควบคู่กันไป ในช่วงศตวรรษที่ 16-17 นี้ ศิลปะการทำภาพประกอบเรื่องเริ่มแผ่กระจายไปทั่วยุโรป ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่มีฝีมือที่มีอิทธิพลมาก ในยุคนั้นคือ ชาวฝรั่งเศสชื่อ กือออฟรอย-ทอริ (Geottroy Tory) ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับส่วนต่างๆของหน้าหนังสือ ภาพประกอบเรื่องเนื้อความและกรอบนอก โดยพยายามทำให้เป็นงานศิลปะไปทั้งหน้า ในระยะเดียวกัน ในประเทศญี่ปุ่น หมู่ช่างยูคิโย-อิ (Ukiyo-E School) ได้คิดเทคนิคทั้งสองควบคู่กันไป ในช่วงศตวรรษที่ 16-17 นี้ ศิลปะการทำภาพประกอบเรื่องเริ่มแผ่กระจายไปทั่วยุโรป ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่มีฝีมือที่มีอิทธิพลมาก ในยุคนั้นคือ ชาวฝรั่งเศสชื่อ กือออฟรอย-ทอริ (Geottroy Tory) ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับส่วนต่างๆของหน้าหนังสือ ภาพประกอบเรื่องเนื้อความและกรอบนอก โดยพยายามทำให้เป็นงานศิลปะไปทั้งหน้า ในระยะเดียวกัน ในประเทศญี่ปุ่น หมู่ช่างยูคิโย-อิ (Ukiyo-E School) ได้คิดเทคนิคในการทำภาพพิมพ์ไม้สอดสีขึ้น

การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือเพิ่มความหรูหรามากขึ้น ศตวรรษที่ 17 ภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือจะเป็นภาพขนาดใหญ่ของสถาปัตยกรรมและโครงสร้างที่ติดอยู่ในแนวหน้าในศตวรรษที่ 18 เป็นงานของศิลปินฝรั่งเศส เช่น ฟรังซัว บูเชอร์ (Francois Boucher) และ ฌ็อน แบบติส โอเดร (Jean Bapiste Oudry)

การแก้ปัญหาทางเทคนิคบรรลุผลสำเร็จเมื่อปี 1796 เมื่อชาวเยอรมัน ชื่อ อลัวเสเพลเดอร์ (Alois Senefelder) ได้คิดวิธีพิมพ์ลิทอขึ้นได้ ก่อนหน้านั้นการพิมพ์ทำได้โดยการยกดินหน้า แม่พิมพ์ให้ปูนชั้น อาบด้วยหมึก แล้วกดบนกระดาษทำให้เกิดรอยพิมพ์ การพิมพ์ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่ว่าน้ำไม่ปนกับน้ำมัน วิธีนี้เป็นวิธีแรกในการพิมพ์ภาพบนแผ่นราบซึ่งหมายถึง เราพิมพ์ภาพจากแผ่นเรียบ แทนที่จะพิมพ์จากรอยนูนเหมือนก่อน หนังสือเล่มแรกที่มีชื่อเสียงโดยวิธีนี้ คือ หนังสือ ชื่อ เฟาสท์ (Faust) ฉบับของ เดลลาครัวส์ (Delacroix) ซึ่งพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1828

ในประเทศอังกฤษ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่ใช้แม่พิมพ์ที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 19 คือ วิลเลียม เบลค (William Black) อาศัยหลายวิธีและลักษณะชวนฝันทำให้เด่นในวงการศิลปะและการเขียนภาพประกอบเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการผลิตหนังสือนิตยสารซึ่งกำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1830 และ 1840 มีข้อที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่านักเขียนที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น เช่น ชาร์ล ดิคเคนส์ (Charles Dickens) และภายหลัง อีมิล โซลา (Emile Zola) ในฝรั่งเศสตีพิมพ์ผลงานในนิตยสารโดยมีภาพประกอบเรื่องเป็นตอนๆ

ในปีค.ศ. 1851 มีการคิดวิธีการพิมพ์ ภาพสอดสีขึ้นหนังสือของ เอคมุนด์ อีแวนส์ (Eamund Evans) ใช้ช่างเขียนภาพประกอบในหนังสือ อย่างไรก็ตามวิธีนี้ใช้เวลานานและราคาสูง การเขียนภาพประกอบเรื่องดี ชาว-ดำ ยังคงทำกันอยู่เป็นส่วนใหญ่ในหมู่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง หนังสืออนิตยสาร เช่น อินลัสเตรเทด ลอนดอนนิวส์ (Illustrated London News) ซึ่งเป็นหนังสือแนวหน้าแสดงภาพประกอบเรื่อง ที่แสดงถึงความพยายามของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในอันที่จะใช้ภาพชาวดำเพื่อแสดงภาพที่เหมือนจริง

ในศตวรรษที่ 20 ภาพถ่ายเริ่มบุกเข้ามาในอาณาจักรของการเขียนภาพประกอบเรื่องและมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการทำภาพประกอบเรื่อง ภาพประกอบเรื่องด้วยรูปถ่ายในหนังสือ ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1880 ภาพถ่ายชี้ให้เห็นถึงวิธีการ ในการสร้างภาพให้เหมือนของจริงและก่อให้เกิดการแยกตัวในศิลปะช่างเขียนภาพประกอบเรื่องกลุ่มหนึ่ง พยายามสร้างภาพให้เหมือนภาพถ่าย และพยายามให้เหมือนของจริงมากขึ้นทุกๆทีกับอีกกลุ่มหนึ่งที่พยายามเลี่ยงความจริงไปสู่ความฝัน

ในศตวรรษที่ 19 ได้มีการหันกลับไปสู่การแกะไม้ซึ่งจะเห็นได้จากงานของ เอด มุนด์-เบริน-เจนส์ (Edwmund Bums Jones) และภายหลังในงานของ โอเบอร์ เบียสลี (Aubrey Beardsley) อาร์ตโนโว (Art nouveau) ก็ได้เข้ามามีบทบาทในการเขียนภาพประกอบเรื่องในตอนนีเช่นในงานของ ชาลส์ เรนนี่ แมคคินทอส์ (Charles Resnie Mackinhoh) และยังได้เข้าไปมีบทบาทในการทำภาพโปสเตอร์โฆษณา

ในด้านเทคนิคช่วงศตวรรษที่ 19 ได้มีการคิดค้นเครื่องกล และกระบวนการพิมพ์และมีการคิดค้นสีสำหรับการพิมพ์ ภาพประกอบเรื่อง เช่น การผลิตโคบอลต์ และแคดเมียม สีที่คิดค้นใหม่เข้าไปเพิ่มสเปกตรัมของสี สีเหล่านี้เกิดจากการสร้างเม็ดสี หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม

สิ่งที่รุดหน้าไปก็คือเทคนิคในการแยกสี ช่วยให้พิมพ์ภาพได้แม่นยำตามภาพเดิม การแยกสีออกเป็นแผ่นสกรีนและพิมพ์ทับกัน ทำให้สีมีเงาช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง สองคนที่มีชื่อเสียงที่อาศัยเทคนิคการแยกสีคือ อาเธอร์ แรคแมน (Arthue Rackman) และ เอ็ดมอนด์ ดูเค็ค ทั้งสองอาศัยสีน้ำเป็นหลัก ภายหลังเมื่อมีการนำเทคนิคใหม่ๆเข้ามาใช้ในการแยกสี จึงมีการพิมพ์ภาพสีเกิดขึ้น ช่วยให้ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องให้แพร่หลายขึ้นในอเมริกา นอร์แมน รอคเวล (Norman Rockwell) ใช้สีน้ำมันในการเขียนภาพประกอบเรื่องในนิตยสาร Saturday Evening Post ระหว่างปี ค.ศ. 1920 และ ค.ศ. 1930 รอคเวล เขียนภาพประกอบเหมือนจริง มีช่างเขียนภาพประกอบเรื่องอีกหลายคนที่เดินตามแนวทางของรอกเวล สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของภาพถ่ายที่มีต่อการเขียนภาพประกอบเรื่อง

ภาพโฆษณาและภาพโปสเตอร์

การเขียนภาพโฆษณา เป็นอีกด้านหนึ่งที่ขยายงานของช่างเขียนภาพประกอบออกไป แม้ว่าหนังสือ ลอนดอน กาสเซ็ทท์ (London Gazette) จะพิมพ์ใบแทรกโฆษณาตั้งแตปี ค.ศ. 1666 นานจนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 19 การโฆษณาโดยเฉพาะในนิตยสารหนังสือพิมพ์รายวัน และภาพโปสเตอร์ จะเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำ

วัน การโฆษณาเป็นผลสืบเนื่องมาจากกาขยายตัวของงานพาณิชย์ และ อุตสาหกรรม ซึ่งมีแรงกระตุ้นมาจาก การปฏิวัติอุตสาหกรรม อันเป็นผลทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้า ในปัจจุบันภาพยนตร์ ทีวี ได้ช่วยขยายงาน เขียนภาพประกอบเรื่องให้ขยายตัวกว้างออกไปอีก

ประสิทธิภาพของภาพเขียน และโอกาสที่จะใช้ภาพเป็นโปสเตอร์กลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการ โฆษณา งานโปสเตอร์สมัยแรกๆเป็นใบปลิว มีตัวอักษรลดหลาดกลายเป็นที่นิยมแพร่หลายเมื่อมีการคิดวิธีพิมพ์ ลึกขึ้นได้ ของรี-เดอ-ทูลูส-เลอเทรค (Henri Detoulouse-Lautrec) จัดเป็นช่างเขียนโปสเตอร์ใหญ่คนแรกของงาน เขียนโปสเตอร์แนวสมัยใหม่ งานโปสเตอร์ของเลคเทรค เช่น Ambassador in Paris ได้ชี้ให้เห็นถึงความชำนาญ ชำนาญ เกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ลึก และความเป็นผู้มีสายตาแหลม นอกจากนี้ยังได้กลายเป็นเทคนิคในการ โฆษณา เช่น พยายามทำให้เกิดภาพมีตัวอักษรน้อย แลพยายามให้ตัวอักษรโยงคล้องจองกับภาพ

ภาพโปสเตอร์ถูกใช้ได้หลายทาง นอกจากในการโฆษณาสินค้าแล้ว ก็ยังใช้โฆษณาชวนเชื่อ ทางการเมืองด้วย ภาพโปสเตอร์ทางการเมืองติดเต็มฝาผนังกำแพงทั่วเมืองปารีสในสมัยปฏิวัติฝรั่งเศส และภาพ ของ เช กุวารา (Che Guevara) เป็นภาพที่แสดงออกถึงความไม่พอใจของคนกลุ่มหนุ่มในยุค ค.ศ. 1960

ใน 30 กว่าปีที่ผ่านมา ภาพโปสเตอร์ขยายตัวออกไปอีกกว้างขวาง โดยช่างเขียนภาพประกอบ เช่น แอน ดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) และมิลตัน กราเซอร์ (Milton Glasea) ทั้งสองได้นำแนวความคิดและทักษะในการออกแบบ และความเข้าใจถึงผลกระทบของภาพ ถึง ปัจจุบันนี้ การโฆษณาส่งผลกระทบต่อแทบทุกองศาของชีวิต ใน ขณะที่ความต้องการขยายตัวออก เทคโนโลยีช่วยทำให้ปัญหาที่ยู่ยากซับซ้อน ง่ายเข้า ช่วยในการพิมพ์ การ แยกสีครบทุกสี ซึ่งทุกวันนี้ไม่แพงมาก จนกระทั่งหนังสือพิมพ์รายวันและ นิตรสารพิมพ์แพร่ไปทั่ว และถือเป็น เรื่องธรรมดา

กราฟฟิคหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหนึ่งการ์ตูน เป็นอีกทางหนึ่งของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องใน ปัจจุบัน ซึ่งขยายตัวออกไปมากขึ้นควบคู่ไปกับการแพร่หลายของโทรทัศน์

ในสมัยแรก ๆ ของการเขียนภาพประกอบเรื่อง งานจิตรศิลป์และงานเขียนภาพประกอบเรื่องแยกออกจากกันไม่ได้ เช่นงานของ ดูรี เป็นที่น่าสน ที่ว่าภาพโปสเตอร์ทุกวันนี้ไม่ได้เป็นเพียงภาพประกอบที่ไม่ได้ข้อมูล ข่าวสาร หรือโฆษณาสินค้าเท่านั้น แต่กลายเป็นศิลปะในตัวเอง ภาพโปสเตอร์ที่ไม่ได้โฆษณาสินค้า ทุกวันนี้แพร่ หลายและราคาไม่แพง และกลายเป็นของใช้สอย เพื่อตกแต่งอาคารที่อยู่อาศัย

แม้ว่าจะมีการขยายตัวของกาเขียนภาพประกอบเรื่อง และความรุดหน้าด้านเทคโนโลยีของวัสดุ รวม ทั้งกระบวนการทำกราฟฟิค บทบาทของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องหาได้เปลี่ยนไปจากเดิมไม่ คือส่วนหนึ่ง ช่าง เขียนภาพประกอบเรื่องยังคงเป็นเครื่องมือของนักธุรกิจที่ทำงานเพื่อเก็งกำไร แต่เรื่องนี้ก็ได้เป็นเรื่องสำคัญ ตราบใดที่ศิลปินยังได้สร้างสรรค์งาน ตื่นรักด้วยใจอันเป็นอิสระ

สรุป ในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมากที่มีรูปแบบต่าง ๆ เหล่านั้นก็ได้เป็นสำคัญของวิชาชีพนี้มาตั้งแต่ ตอนปลายของทศวรรษที่ 1890 รูปแบบของ Illustration ที่มีมากมายหลายแบบ เป็นผลมาจากการวบรวมรูปแบบต่าง ๆ ของ Illustration ในยุคแรกเริ่ม รวมกับการทดลองเทคนิค Reproduction แบบเก่าและการศึกษาผลงานในอดีต

การพัฒนาเทคนิคส่วนบุคคลและการค้นพบวิธีใหม่ ๆ จากการวาด รวมทั้งการนำสื่อจากหลาย ๆ แห่ง มาผสมผสานกัน จึงเปรียบได้เป็นหลักฐานสำคัญของ Illustration ในปัจจุบันแต่ทั้งนี้ก็ยังไม่วางเทคนิควิธีแบบเดิมไปเสียทีเดียว

ความสำคัญของภาพประกอบ

ภาพประกอบที่หลายคนพอจะนึกออกคือ ภาพประกอบตามนิตยสารบันเทิงเป็นส่วนใหญ่มากจริง ๆ แล้วภาพประกอบไม่ได้เฉพาะเจาะจงใช้ในนิตยสาร หรือหนังสือ เท่านั้นยังรวมไปถึงงาน COMMERCIAL หน้าที่ของภาพประกอบ

บางคนอาจไม่ให้ความสำคัญกับภาพประกอบมากนัก เพราะคิดว่ามีเพียงตัวอักษรก็สามารถเล่าเรื่องได้ทั้งหมด (การมีความหมายในตัวของมันเอง) ที่จริงแล้ว ภาพประกอบมีหลายอย่างคือ ภาพประกอบสามารถจากสิ่งที่เป็น Realistic หรือภาพที่ตรงกับเนื้อเรื่องให้ตรงกับความต้องการได้ และช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึกอารมณ์ รวมถึงบรรยากาศได้ภาพประกอบมีทั้งภาพเหมือนจริง เนื้อจริง การ์ตูน ฯลฯ จึงไม่มีคำว่าภาพประกอบเป็นลักษณะใดได้ แต่การเลือกใช้ลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์เป็นสำคัญ หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของภาพประกอบ คือเพื่อสร้างหรือดึงดูดความสนใจ และนับเป็นตัวสร้างบรรยากาศด้วย โดยปกติภาพประกอบจะมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. เพื่อแสดงประกอบกับเรื่องราว ข่าวสารต่าง ๆ ที่นำเสนอให้เกิดความรู้สึกความเข้าใจ คล้อยตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่มุ่งหวังไว้คือ
  - เพื่อประกอบอธิบายความรู้
  - เพื่ออธิบายความคิดรวบยอด
  - เพื่อการอ้างอิงแทนสิ่งที่ปรากฏจริง
  - เพื่อประกอบข้อมูลทางสถิติ
2. เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ
3. สื่อความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาและผลที่อาจเกิดขึ้นได้
4. ช่วยให้สินค้า, หนังสือมีสีสันขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์ตัวสินค้า
5. กระตุ้นความสนใจของผู้อ่านต่อเนื้อหานั้น ๆ
6. ช่วยอธิบายในสิ่งที่ เป็นความคิด ความรู้สึก และสิ่งที่เป็นนามธรรม

รูปแบบของภาพประกอบ

ภาพประกอบ ILLUSTRATION ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ (CONCEPT) และกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก แต่งาน ILLUSTRATION นี้จะหลากหลายในด้านเทคนิค และวิธีการซึ่งจะใช้หลักองค์ประกอบ (COMPOSITION) เข้าช่วยเป็นอย่างมาก ส่วนแนวความคิดได้มาจาก การผสมผสานและดัดแปลงจากสิ่งต่าง ๆ ที่เราเคยพบเคยเห็น เคยได้ยินจากผลงานต่าง ๆ และสิ่งที่อยู่รอบตัว CREATIVE ILLUSTRATION ภาพประกอบสร้างสรรค์

ถ้าในงานออกแบบสิ่งพิมพ์ หนังสือประเภทต่าง ๆ มีเพียงตัวอักษรที่ปราศจากภาพประกอบ การสื่อสารต่าง ๆ คงไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ภาพประกอบอาจหมายถึงภาพวาด ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพแอนิเมชันก็ได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาทั้งลักษณะและรูปแบบให้เหมาะสมกับการสื่อสาร ตัวสื่อ การพิมพ์ และกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทของภาพประกอบ

1. ภาพประกอบบทความ EDITORIAL ILLUSTRATION ADVERTISING.
2. ภาพประกอบงานโฆษณา ILLUSTRATION FOR ADVERTISING.
3. ภาพประกอบแฟชั่น FASHION ILLUSTRATION.
4. ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ NATURAL HISTORY ILLUSTRATION.
5. ภาพประกอบวิทยาศาสตร์การแพทย์ MEDICAL ILLUSTRATION.
6. ภาพประกอบทางด้านเทคนิค TECHNICAL ILLUSTRATION.
7. ภาพประกอบข้อมูลทางสถิติ ILLUSTRATION FOR INFORMATION.
8. ภาพประกอบการ์ตูน CARTOON ILLUSTRATION.
9. ภาพประกอบบทความ EDITORIAL ILLUSTRATION.

ภาพประกอบบทความ คือ ภาพที่ใช้ประกอบข้อความ และหน้าปกนิตยสาร นิตยสารใดก็ตามที่มีบทความการนำเสนอตลอดจนถึงหน้าปกที่มีลักษณะความเป็นอิสระ จะสามารถเขียนภาพประกอบได้ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่นิตยสารฉบับเดียวจะมีผลงานของนักเขียนภาพประกอบมากกว่า 1 คนขึ้นไป แต่นักเขียนภาพประกอบบางคนก็อาจเลือกทำงานเพียงอย่างเดียว และก็นัยเป็นเรื่องปกติอีกเช่นกันที่นักเขียนภาพประกอบจะเขียนภาพให้นิตยสารหลายฉบับในเวลาเดียวกัน ในปัจจุบันนักเขียนภาพประกอบจำนวนมากพบว่า การเขียน

ภาพประกอบบทความสมัยใหม่มีความน่าสนใจหลายประการ สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดคือ ความหลากหลายของงานที่นักเขียนภาพประกอบจะได้รับ

นักเขียนภาพประกอบที่มีประสบการณ์จะพบว่า เป็นงานที่ ART DIRECTOR จะให้อิสระในการทำงานมากกว่าส่วนอื่น ๆ เช่น งานโฆษณา ซึ่งนักเขียนภาพมืออาชีพจะต้องมีขอบเขตในการทำงานที่แน่นอน จึงจะได้รับความเชื่อถือการเขียนภาพประกอบบทความนี้ เป็นเหมือนกับสนามทดสอบของผู้เขียนภาพสามารถทดลองงานรูปแบบต่าง ๆ เพื่อขยับขยายความสามารถ รวมทั้งพัฒนาฝีมือให้อยู่ในระดับสุดยอด แต่ในโลกของการทำงานผู้เขียนภาพที่มีชื่อเสียง และ ART DIRECTOR คือผู้ที่มีทักษะในการที่จะแปลและเข้าใจถึงจุดประสงค์และความต้องการของผู้ว่าจ้างคือเพียงอ่านหัวข้อเรื่องหรือพูดคุยทางโทรศัพท์ ก็สามารถสรุปแนวความคิดได้และสร้างงานให้เสร็จตรงตามกำหนดเวลา สำหรับมืออาชีพที่มีความกระตือรือร้นสนใจต่อโลกภายนอกงานนี้จะเป็นงานที่มีความน่าตื่นเต้นมากที่สุดงานหนึ่งด้วย

ภาพประกอบในงานโฆษณา ILLUSTRATION FOR ADVERTISING

งานเขียนภาพประกอบในโฆษณานับเป็นงานอาชีพที่ท้าทาย ซึ่งมีบทบาทเกินกว่าผู้บริโภคจะตระหนักถึง โดยทั่วไปมีการใช้ภาพประกอบมากมาย นอกจากการใช้ข้อความบรรยายเทคนิคต่าง ๆ (เหนือจริง) เข้ามาในส่วนร่วมในงานภาพประกอบในงานโฆษณารับเป็นงานของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแขนงหนึ่ง ซึ่งนับว่ามีความสำคัญในการทำให้งานหลาย ๆ อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภาพประกอบในงานโฆษณามีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดในการสื่อสารทางเดียวระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค ภาพลักษณะที่ได้จากการใช้ภาพประกอบจะต้องมีส่วนช่วยในการชักจูงความสนใจในสินค้านั้น ๆ โดยกล่าวถึงประสิทธิภาพและเน้นถึงคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

ภาพประกอบที่เข้าสมัยนิยมในงานโฆษณาไปไกลเกินกว่าเป็นแค่ส่วนประกอบของความสวยงามแปลกตาเท่านั้น อุตสาหกรรมโฆษณาไปไกลเกินกว่าเป็นแค่ส่วนประกอบของความสวยงามแปลกตาเท่านั้น อุตสาหกรรมโฆษณายังสัมพันธ์ไปถึงการวิจัยสำรวจทางจิตวิทยา ค้นหาวิธีการกระตุ้นการตื่นตัวของสาธารณชนในปี ค.ศ. 1960 โดยหนังสือชื่อ "THE HIDDEN PERSUADERS" ของ Vance Packard ซึ่งไม่เพียงแต่แจกแจงเทคนิคการจูงใจที่ใช้ในการโฆษณาแล้วเท่านั้นแต่ ประเมินการลวงหน้าถึงแนวทางจิตวิทยาการเข้าถึงผู้บริโภคเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมการขายสินค้า อันเป็นแนวปฏิบัติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

ภาพลักษณะของภาพประกอบในงานโฆษณาต้องเลือกสรรอย่างเอาใจใส่ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลในการเติบโตของสินค้า และเป็นผลจากการวางแผนงานอย่างรอบคอบและการคาดการณ์ลวงหน้า ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของลูกค้าซึ่งสินค้าของเข้าต้องการโฆษณา

ภาพประกอบแฟชั่น Fashion Illustration

วัตถุประสงค์หลักของภาพประกอบแฟชั่นคือการขายไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ หรือตัวสินค้า

ดังนั้นการโฆษณาจึงจำเป็นต้องดึงดูดใจและเรียกร้องความสนใจจากลูกค้าที่มีศักยภาพ

การขายภาพพจน์ นักออกแบบจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกให้เกิดความประทับใจในเสื้อผ้าไม่ใช่การแสดงรายละเอียดทั้งหมด แต่เป็นการแสดงความรู้สึกและสไตล์ของเสื้อผ้าในคอลเลคชั่น และอารมณ์ที่สร้างขึ้น ด้วยการใช้ลายเส้นเพียงไม่กี่เส้น ควรจึงใช้จินตนาการและสไตล์ก็สามารถทำให้เสื้อผ้านั้นเป็นที่ดึงดูดมากขึ้น

รูปแบบการวาดภาพสามารถแสดงพลังและความเป็นตัวของตัวเอง ภาพวาดจำเป็นต้องมีลักษณะโครงสร้างที่สามารถเข้ากันได้ เช่น ชุดราตรีหรูหรา กริยาท่าทางและประเภทของนายแบบหรือนางแบบต้องดูโก้หรู โบหน้าในการวาดภาพก็มีความสำคัญยิ่งเช่นกัน และต้องมีลักษณะเฉพาะ ผู้คนจะเชื่อถือเป็นไปได้ ภาพวาดควรแสดงให้ดูมีการเคลื่อนไหวเพราะรูปร่างที่ดูแข็งที่อาจจะไม่ให้ความประทับใจในเสื้อผ้าได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้การขายผลงานเป็นไปได้ได้อย่างยากลำบาก การฝึกซ้อมวาดภาพจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ หากท่านไม่อาจหานายแบบที่ชีวิตได้ก็ให้วาดภาพตัวท่านเองหรือสิ่งรอบ ๆ ตัวท่าน ฝึกการใช้สายตาและทดลองใช้สื่อชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะนำมาใช้

ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ Natural History Illustration

การเขียนภาพประกอบงานด้านสัตวศาสตร์และพฤกษศาสตร์นั้นไม่ควรกำหนดขอบเขตแนวความคิดในรูปแบบหรือหลักการดังกล่าวที่ว่า ไม่มีจินตนาการใด ที่จะดีไปกว่าเขียนภาพในถ้ำ ซึ่งในอดีตมีงานจิตรกรรมขึ้นดีเด่นหลายชิ้นที่ยังคงใช้เป็นมาตรฐานสำหรับนักเขียนภาพรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี เช่น ภาพต้นหญ้าและดอกไม้ป่าและงานศึกษารายละเอียดชีวิตความเป็นอยู่ของการตายป่าของ Albrecht Durer และผลงานชิ้นยิ่งใหญ่เช่น Bird of America ของ Audubon และภาพเขียนของ Beatrix Potter ในช่วงศตวรรษที่ 19 JOHN G. WOOD ก็ได้มีส่วนช่วยในการเผยแพร่เพื่อนุรักษ์ทรัพยากรประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติในประเทศอังกฤษและอเมริกาด้วย

นับว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับนักเขียนภาพประวัติศาสตร์ธรรมชาติ จากพวกเขาได้อยู่ในช่วงที่สิ่งมีชีวิตของโลกถูกทำลายและการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ได้ทวีจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ศิลปินจึงควรตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปกป้องดูแลรักษาสิ่งเหล่านี้ หลายสิ่งในปัจจุบันที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาอันหากไม่ได้รับการอนุรักษ์ไว้จะสูญพันธุ์ไปในที่สุด หรืออาจจะเหลือให้เราเห็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

บทที่ 4

เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่อง "เดอะ บุทเชอร์ บอย"

ACT 1

Sequence A เริ่มต้น

Scene 1 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ฟรานซิสนั่งอยู่ในห้องของเขาและได้ยินเสียงพ่อของเขาเข้ามาและทะเลาะกับแม่ของเขา เขาจึงแอบออกมาดู ภาพที่เขาเห็นคือภาพที่พ่อกำลังใช้กำลังทำร้ายแม่ของเขาอยู่ฟรานซิสได้แต่มองโดยที่ทำอะไรไม่ได้จึงต้องเมินหน้าหนีไป

Scene 2 สวนสาธารณะ/ภายนอก/กลางคืน

ฟรานซิสกับใจเดินมาด้วยกันเขาทั้งสองมองไปเห็นฟิลลิป ลูกชายของคุณนายรูเจนท์ซึ่งเป็นเด็กเรียนที่ค่อนข้างอ่อนแอและเรียบริ้ยกำลังเดินมาจึงเข้าไปแกล้งด้วยการใช้กำลังชูและแย่งของมา แล้วทั้งสองก็หัวเราะเล่นกันอย่างสนุกสนานที่ได้แกล้งฟิลลิป

Scene 3 ร้านขายหมู/ภายนอก/กลางคืน

ฟรานซิสเอาหมูที่เพิ่งฆ่าเสร็จมาวางไว้ที่หน้าร้านโดยมีพวกคุณนายอีกหลายคนกำลังยืนเลือกซื้อเนื้อหมูอยู่ โดยในกลุ่มนั้นก็มียุคคุณนายรูเจนท์รวมอยู่ด้วย คุณนายรูเจนท์เป็นคนซึ่งค่อนข้างจะดูถูกคนอื่นอยู่แล้วและยังพอจะรู้ด้วยว่าฟรานซิสชอบแกล้งลูกชายของเธอ ดังนั้นจึงยิ่งทำให้เธอยิ่งไม่ชอบหน้าฟรานซิสมากขึ้นไปอีก เธอพูดจาดูถูกฟรานซิส จนทำให้ฟรานซิสยังมีความรู้สึกในแง่ร้ายกับเธอและฟิลลิปมากเข้าไปอีก

Scene 4 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ฟรานซิสกลับมาที่บ้านแล้วเขาก็ได้เห็นภาพของแม่ของเขาที่กำลังพยายามจะผูกคอตายอยู่พอดี แต่เมื่อแม่ของเขาเห็นฟรานซิสกลับมาเห็นจึงเปลี่ยนใจ ฟรานซิสเห็นแม่ของเขาทำท่าเหมือนจะร้องไห้ในขณะที่เธอก็พยายามจะหาเรื่องคุยกับฟรานซิสเพื่อแกล้งทำให้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

Sequence B สิ้นสน

Scene 5 บ้านฟรานซิส/ภายนอก/กลางวัน

หมอมารับแม่ของฟรานซิสออกไปจากบ้านเพื่อรักษาโรคทางจิต ฟรานซิสกับพ่อยืนส่งแม่อยู่ที่หน้าบ้านและหลัง

จากวันนั้นฟรานซิสก็ต้องอยู่บ้านกับพ่อของเขาเพียงสองคน ที่บ้านของเขาเมื่อขาดแม่ไปก็แทบจะไม่มีอาหารอะไรหลงเหลือกินเพราะพ่อของเขาก็มากลับบ้านมาตามปกติทุกวัน ฟรานซิสจึงต้องเป็นคนที่ทำทุกอย่างในบ้านแทนแม่ รวมทั้งทำงานที่โรงฆ่าหมูเพื่อหารายได้ให้เขากับพ่อด้วย

Scene 6 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางวัน

แม่ของฟรานซิสกลับมาจากโรงพยาบาล และตั้งแต่นั้นมาฟรานซิสก็เห็นว่าแม่ของเขาแทบจะไม่ทำอะไรเลย นอกจากทำขนมต่างๆจนเต็มบ้านไปหมดเพื่อรอปาร์ตีวันคริสต์มาส ฟรานซิสก็ได้แต่ภาวนาขอให้ถึงวันคริสต์มาสไวๆ เพราะเขารู้สึกว่าบ้านของเขาจะล้นไปด้วยขนมเต็มที่แล้ว

Scene 7 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ที่บ้านของเขาในขณะนี้กำลังมีผู้คนมารวมกันอยู่ในงานปาร์ตี้นานมาก ฟรานซิสก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วยแต่เขากลับมานั่งหลบอยู่ที่มุมๆหนึ่งในบ้านเพื่อมองคนมาหน้าหลายตาเหล่านั้น ทุกคนนั่งคุยกันถึงอดีตเก่าๆอย่างสนุกสนานโดยที่พ่อของเขาก็นั่งเฝ้าอยู่อย่างเคย ในที่สุดเมื่อเริ่มมีคนพูดถึงเรื่องอดีตเก่าๆของพ่อกับแม่ของเขามากๆเข้า พ่อซึ่งเฝ้าอยู่แล้วก็เริ่มไม่พอใจขึ้นเรื่อยๆ และในที่สุดก็เริ่มทะเลาะกับคนอื่นๆในงานที่เขาเรื่องเหล่านั้นมาพูด เมื่อระบายออกกับใครไม่ได้พ่อของเขาก็เริ่มโมโหมากขึ้นและพาลมาที่แม่ของเขาและทั้งสองก็ทะเลาะกัน พ่อของเขาก็ใช้กำลังกับแม่เหมือนเคยจนฟรานซิสรู้สึกทนไม่ไหวจึงแอบวิ่งหนีออกจากบ้านไป

ACT 2

Sequence C ความรู้สึก

Scene 8 บ้านฟรานซิส/ภายนอก/กลางวัน

ในที่สุดฟรานซิสก็กลับมาที่บ้าน ในมือของเขามีของอย่างหนึ่งถือกลับมาด้วยซึ่งของสิ่งนี้เขาต้องการที่จะเอากลับมาฝากแม่ของเขา แต่ปรากฏว่าภาพแรกที่เขากลับมาเห็นกลายเป็นภาพผู้คนมากมายใส่ชุดดำยืนเรียงแถวกันเต็มไปหมด ฟรานซิสรีบวิ่งเข้าไปและก็พบว่ามิโงคศพถูกแบกเอาไว้โถงหนึ่ง สักพักเขาก็ได้พบกับโจซึ่งเป็นคนแรกที่สังเกตเห็นเขาและวิ่งเข้ามาถามว่าเขาหายไปไหนมาและฟรานซิสก็รู้ว่านี่คืองานศพแม่ของเขานั่นเอง

Scene 9 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ฟรานซิสนั่งอยู่กับพ่อที่นั่งถือขวดเหล้าเพียงสองคนในห้องรับแขก พ่อของเขาเล่าให้ฟรานซิสฟังถึงการตายของแม่ของเขา ว่าเธอกระโดดน้ำที่บ่อใกล้ๆโรงพยาบาลโรคประสาทที่เธอไปรักษา และพ่อของเขาก็ได้พยายามเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆระหว่างพ่อกับแม่ของเขาในอดีตว่าทั้งสองเคยรักกันมากขนาดไหน และพ่อเขาก็รู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

Sequence D ความรุนแรง

Scene 10 หน้าโรงเรียน/ภายนอก/กลางวัน

ฟิลลิปกำลังเดินออกมาจากโรงเรียนในมือของเขาคือข้าวของต่างๆเต็มไปหมด ฟรานซิสเห็นฟิลลิปเดินออกมาก็รีบเข้าไปหา ฟิลลิปทำท่าจะวิ่งหนีแต่ฟรานซิสก็วิ่งไปตักไว้ได้และแย่งของในมือของฟิลลิปไป และหลอกให้ฟิลลิป

ลิปตามเขาไปถ้าอยากเอาของคืน

Scene 11 โรงไม้ร้าง/ภายใน/กลางวัน

ฟิลลิปเดินตามฟรานซิสเข้ามาในโรงไม้เก่าๆแห่งหนึ่งและถามหาถึงของของเขา ฟรานซิสหลอกให้ล้มลงไปมองหาดูและเมื่อฟิลลิปทำตามเขาก็เริ่มลงมือทำร้ายร่างกายฟิลลิป โจเข้ามาเห็นทันพอดีจึงรีบเข้ามาห้ามเอาไว้และรับไล่ให้ฟิลลิปกลับบ้านไป

Scene 12 ช้างบ่อน้ำ/ภายนอก/เย็น

โจรู้สึกไม่ชอบใจกับการที่ฟรานซิสไปทำร้ายฟิลลิป และฟรานซิสก็ไม่ยอมปรึกษาเขาก่อนเขาจึงกรีดเลือดที่มือของฟรานซิสและที่มือของเขาเองมาประกบกันเพื่อเป็นการสาบานว่าทั้งสองจะเป็นเพื่อนกันตลอดไป และโจก็บอกฟรานซิสว่าห้ามทำรุนแรงกับฟิลลิปอีก ฟรานซิสก็ให้สัตย์สัญญากับโจ ในขณะที่ทั้งสองกำลังคุยกันอยู่นั้นก็มีชายหนุ่มสองคนวิ่งเข้ามาที่เขาทั้งสองคนหนึ่งเข้ามาจับตัวโจไว้ส่วนอีกคนหนึ่งเข้ามาทำร้ายฟรานซิสและจับเขากดน้ำ ฟรานซิสแกล้งทำเป็นแน่นิ่งไปจนทั้งสองคนตกใจและรีบหนีไป โดยเหตุการณ์ทั้งหมดมีคุณนายจูเนท ยืนมองอยู่ห่างๆ

Sequence E เาคคืน

Scene 13 บ้านจูเนท/ภายนอก/กลางวัน

ฟรานซิสมาเคาะประตูบ้านคุณนายจูเนทเมื่อคุณนายออกมาเห็นฟรานซิสก็ตกใจและพยายามจะผลักไล่เขาออกนอกบ้านให้เร็วที่สุด ฟรานซิสทำเป็นถามหาฟิลลิปแต่ที่จริงแล้วเขาพยายามมองไปรอบๆบ้านของคุณนายด้วยแผนการณ์บางอย่าง เมื่อเขาพอใจแล้วเขาก็ยอมให้คุณนายไล่เขาออกมาจนสำเร็จ

Scene 14 บ้านจูเนท/ภายใน/บ่าย

คุณนายแต่งตัวเสร็จก็ออกจากบ้านไป ฟรานซิสแอบมองอยู่ที่หน้าต่างหลังบ้านเมื่อเห็นคุณนายออกไปแล้วเขาก็ปีนเข้ามาในบ้านของคุณนาย และเอาลิปสติคของคุณนายมาขีดเขียนเล่นตามกำแพง รูปภาพ และทำลายข้าวของต่างๆในบ้าน จนในที่สุดเขาก็นึกสนุกขึ้นมาจึงถอดกางเกงและอึลงไปที่ห้องรับแขกของคุณนาย ซึ่งคุณนายกลับเข้ามาเห็นการกระทำของเขาคือ

Scene 15 บ้านจูเนท/ภายนอก/เย็น

ฟรานซิสถูกตำรวจมาจับตัวไปโดยมีคุณนายกับฟิลลิปยืนมองอยู่ โจรู้ข่าวก็รีบวิ่งมาหาฟรานซิสที่รถตำรวจและถามว่าเกิดอะไรขึ้น ฟรานซิสตีใจที่โจมาหาเขาและเขาก็บอกโจว่าเขาไม่ได้ผิดสัญญาเพราะเขาไม่ได้ทำร้ายร่างกายฟิลลิปเลยแม้แต่นิดเดียว โจบอกเขาว่าเมื่อเขากลับมาทุกอย่างจะเหมือนเดิมเขาทั้งสองจะเป็นเพื่อนกันตลอดไป ฟรานซิสจับมือกับโจแล้วรถตำรวจก็ขับออกไป

Sequence F ดัดสันดาน

Scene 16 โรงเรียนดัดสันดาน/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสถูกตำรวจนำตัวมาส่งไว้ที่โรงเรียนดัดสันดานที่มีบาทหลวงคอยสอนศาสนาโดยหวังว่าจะทำให้เด็กเลวเหล่านี้อ่อนโยนขึ้นได้ เมื่อฟรานซิสมาถึงวันแรกเขาก็เริ่มทำตัวเป็นผู้นำเด็กอื่นๆที่อยู่ที่นี่ โดยที่เขาคิดว่าเด็กพวก

นี้เขยและเป็นพวกบ้านนอกที่ไม่ค่อยรู้จักอะไรบ้างเลย

Scene 17 โรงอาหาร/ภายใน/กลางวัน

จดหมายของโจถูกส่งมาให้ฟรานซิส เขาเอามันรอดเพื่อนๆคนอื่นๆและเล่าเรื่องเกี่ยวกับเขากับใจให้ทุกคนฟังอย่างมีความสุข แต่เมื่อเขาเปิดจดหมายออกอ่าน ความสุขที่เขามีเมื่อตอนได้รับจดหมายก็แทบจะหมดไป เพราะใจเขียนมาเล่าเรื่องของเขาว่าไปเกี่ยวกับฟิลลิปและบอกฟรานซิสว่าฟิลลิปเป็นคนดีเพราะเขาให้ปลาทองที่ได้มาจากการเล่นเกมส์แก่ใจ จึงทำให้ฟรานซิสเริ่มกลัวใจเพราะกลัวใจจะไปสนิทกับฟิลลิป

Scene 18 โบสถ์/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสถูกเลือกให้เป็นเด็กช่วยในพิธีกรรมที่ทำในโบสถ์ วันนี้หลวงพ่อบอกถึงเรื่องพระแม่มาเรียที่มาปรากฏตัวให้เด็กบางคนเห็น ฟรานซิสนั่งอยู่ใกล้ๆหลวงพ่อก็นั่งมาตั้งใจฟังเรื่องที่หลวงพ่อบอก

Scene 19 ลานดิน/ภายนอก/กลางวัน

เด็กทุกคนถูกนำมาทำงานขุดดินที่ลานดินร้อนๆแห่งนี้ ในขณะที่ทุกคนกำลังตั้งหน้าตั้งตาทำงานอยู่ ฟรานซิสก็เงยหน้าขึ้นมองฟ้าและทำท่าเหมือนเห็นอะไรบางอย่าง ทุกคนรีบเข้ามามุงดูที่ฟรานซิส ภาพที่เขาเห็นคือภาพพระแม่มาเรียลอยลงมาจากฟ้าและพูดคุยกับเขา ฟรานซิสเล่าถึงความกลัวใจเรื่องปลาทองที่ฟิลลิปให้ใจให้พระแม่ฟัง พระแม่ก็บอกเขาว่าอย่ากังวลไปทุกอย่างจะเหมือนเดิมจึงทำให้ฟรานซิสเริ่มสบายใจขึ้น แล้วพระแม่ก็จากไป

Scene 20 ห้องบาทหลวง/ภายใน/กลางวัน

บาทหลวงพาฟรานซิสเข้ามาในห้องส่วนตัวของเขาและให้ฟรานซิสแต่งตัวคล้ายเด็กผู้หญิงโดยใส่หมวกที่มีปีกและเสื้อที่มีลูกไม้ระบายฟูฟ่อง ในขณะที่ฟรานซิสกินขนมอยู่บาทหลวงถามให้ฟรานซิสเล่าเรื่องเกี่ยวกับการที่เขาเห็นพระแม่มาเรีย ฟรานซิสเล่าให้ฟังจนจบแล้วบาทหลวงก็ขอให้ฟรานซิสเล่าอีกรอบ แต่รอบนี้บาทหลวงเข้ามาใกล้ๆเขาที่ด้านหลังและโอบกอดเขาเอาไว้ และพยายามถามเขาว่าชอบการแต่งตัวแบบนี้หรือไม่ ฟรานซิสรู้สึกได้ว่ามือของบาทหลวงสั่นไปมาอยู่ที่ประมาณระดับเข่าของเขาสັกพักกับบาทหลวงก็เกร็งตัว ฟรานซิสพอจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นจึงเอาเสื้อที่กินขนมเสร็จแล้วที่อยู่ในมือของเขาแทงลงไปที่คอของบาทหลวง

Scene 21 โรงเรียน/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสถูกเรียกตัวไปที่ห้องของอาจารย์ใหญ่ อาจารย์พยายามพูดเกลี้ยกล่อมฟรานซิสไม่ให้เอาเรื่องนี้ไปเล่าต่อให้ใครฟัง ฟรานซิสก็ทำท่าเหมือนไม่สนใจอะไร ในที่สุดอัสราภาพของฟรานซิสก็ถูกแลกมาด้วยการที่ฟรานซิสจะต้องไม่ปรึกษาบอกใครถึงเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วฟรานซิสก็ถูกส่งกลับบ้านของเขา

Sequence G การจากไป

Scene 22 ร้านขายหมู/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสกลับมาทำงานที่ร้านขายหมูนี้ตามเดิม คราวนี้เขาต้องรับหน้าที่แรมหมูออกเป็นชิ้นๆด้วย ตามตัวของเขาจึงเลอะไปด้วยเลือดเต็มไปหมด เขาขายหมูที่แรมเสร็จแล้วออกมาหน้าร้านแต่ดูเหมือนทุกคนจะไม่สนใจเขา เพราะมีแต่สนใจชาวในทีวีที่กำลังถ่ายทอดเรื่องสงครามนิวเคลียร์และวันล้างโลกอยู่ ฟรานซิสหยุดมองที่ทีวีบ้าง แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไรมากนัก

Scene 23 ช้างบ่อน้ำ/ภายนอก/กลางวัน

ฟรานซิสกับโจกำลังนอนเล่นกันอยู่ที่ช้างบ่อน้ำที่เดิมที่เขาทั้งสองเคยกรีดเลือดสาบานกัน ขณะที่ทั้งคู่กำลังนอนเล่าเรื่องราวต่างๆให้กันฟังอยู่นั้น ชายคนเดิมสองคนก็เข้ามาที่ฟรานซิสและรุมซ้อมฟรานซิสเหมือนที่เคยทำมาแล้ว แต่คราวนี้โจกลับยื่นมือดูเฉยๆ ชายหนึ่งในสองคนนั้นบอกให้โจรีบกลับบ้านไปโจทำท่าจะวิ่งหนีไป แต่ฟรานซิสก็ตั้งหลักได้และเอาหินมาทุบหัวของชายทั้งสองคน ฟรานซิสได้ยืนยันที่บอกว่าเขาไม่ได้คิดว่าฟรานซิสเป็นเพื่อนของเขาอีกแล้ว แต่ฟรานซิสก็ยังคงคิดว่าโจพูดไปเพียงเพื่อช่วยให้เขาเอาตัวรอดไปได้และเปิดโอกาสให้ฟรานซิสได้มีจังหวะต่อสู้บ้าง เมื่อจัดการกับชายทั้งสองเสร็จแล้วฟรานซิสก็หันมายิ้มให้กับโจและถามว่าที่เขาได้ยืนยันนั้นเป็นเพราะโจมีแผนอย่างที่เขาคิดใช่ไหม แต่โจกลับปฏิเสธและบอกฟรานซิสว่าเขาคิดว่าฟรานซิสไม่ใช่เพื่อนของเขาอีกแล้วจริงๆ พอพูดเสร็จโจก็รู้สึกกลัวและรีบวิ่งหนีฟรานซิสไป

Scene 24 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ฟรานซิสกลับมาถึงบ้านของเขาก็พบพ่อของเขาที่กำลังนั่งกอดขวดเหล้าแน่นิ่งอยู่เฉยๆ แผลงวันหลายตัวบินมาเกาะที่หน้าและตัวของพ่อแต่พ่อก็ไม่มีแม้แต่แรงจะปิดมันไป ฟรานซิสเห็นดังนั้นเขาก็ไม่ตีแมลงไล่ตีพวกแมลงที่มาเกาะพ่อเขาเหล่านี้และช่วยปิดเพื่อปกป้องพ่อของเขาจากพวกมัน พ่อของเขาพูดอะไรออกมาสองสามคำแล้วก็หลับไป และฟรานซิสก็บอกอย่างมั่นใจว่าเขาจะดูแลพ่อของเขาเอง

Scene 25 งานเทศกาล/ภายนอก/กลางคืน

ฟรานซิสกำลังยังเป็นอึดลมเพื่อให้ได้รางวัลซึ่งเป็นปลาทองมา เขายังอยู่นานจนได้ปลาทองมาเต็มไปหมด เมื่อได้มาเป็นที่พอใจของเขาแล้ว เขาก็รีบถือมันวิ่งออกไป

Scene 26 บ้านโจ/ภายนอก/กลางคืน

ฟรานซิสหอบปลาทองหลายถุงมาที่บ้านโจ เมื่อเขาเคาะประตูเรียกพ่อของโจก็ออกมา ฟรานซิสถามหาโจแต่พ่อของโจบอกว่าโจไม่อยู่ไปค้างกับญาติของเขาที่ต่างเมือง ฟรานซิสจึงต้องกลับไปเขาเดินออกมาเพียงสองสามก้าวก็หันกลับไปมองอีกที่เขาเห็นโจยืนแอบมองอยู่ที่หน้าต่างเมื่อโจเห็นฟรานซิสหันกลับไปเขาก็รีบวิ่งหนีไปทันที

Scene 27 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

พ่อของเขายังนั่งที่เก้าอี้อยู่อย่างเดิมโดยมีฟรานซิสทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์พ่อของเขาจากเหล่าแมลงต่างๆ ฟรานซิสเล่าเรื่องต่างๆให้พ่อเขาฟังไปเรื่อยๆโดยที่ไม่มีการตอบสนองจากพ่อของเขาเลย ฟรานซิสเล่าไปจนเหนื่อยจึงนั่งพัก เขาเอาหน้าแนบไปใกล้ๆของที่เขาเคยจะเอามาให้แม่ของเขา แล้วพระแม่มาเรียกปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง เธอรู้ว่าฟรานซิสยังคงกลัวใจเรื่องโจอยู่เหมือนเดิมและเธอก็ยังบอกเขาเหมือนเดิมว่าทุกอย่างจะต้องเหมือนเดิมและโจกำลังมาหาเขา ให้เขามองดูที่หน้าต่าง เขาหันไปที่หน้าต่างก็เห็นว่าโจมายืนมองเขาอยู่และวิ่งหลบไป ลักพักก็มีคนมาเคาะประตูบ้านของเขา เขาเข้าใจว่านั่นคือโจจึงรีบไปเปิดประตูให้ แต่คนที่เข้ามาในบ้านกลับกลายเป็นชายหนุ่มกลุ่มใหญ่ที่รุมกันมาที่เขา มีใครสักคนหนึ่งจับเขาฉีดยาและเขาก็ไม่รู้สึกรู้สึกรักตัวอีกเลย

Sequence H ไม่เหลืออะไรแล้ว

Scene 28 โรงพยาบาล/ภายใน/เย็น

ฟรานซิสถูกจับตัวมาที่โรงพยาบาลและนอนเตียงข้างๆกับชายพูดมากคนหนึ่ง เขาพูดจาสารพัดจนฟรานซิสรู้สึก

รำคาญและทนไม่ไหว ในที่สุดฟรานซิสก็จึงทำร้ายเขาด้วยการบีบคอบพยาบาลจึงต้องรีบเข้ามาช่วยกันห้ามเอาไว้ และตั้งแต่นั้นชายเตียงข้างๆเขาก็ไม่กล้าพูดอะไรมาอีกเลย จนฟรานซิสถูกปล่อยตัวออกมา

Scene 29 ในเมือง/ภายนอก/กลางวัน

ตอนนี้ฟรานซิสต้องกลับมาใช้ชีวิตอยู่เพียงลำพังเพราะพ่อของเขาที่ได้จากไปแล้ว เขารู้สึกเหงาและไม่มีใครจึง ออกไปตามที่ต่างๆที่พ่อเขาเคยเล่าให้ฟังถึงอดีตที่พ่อกับแม่รักกันในวันอันนิมูน เขามาที่โรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งพ่อ เคยเล่าให้เขาฟัง เมื่อเขาถามถึงเรื่องราวของพ่อแม่เขาในอดีตกับหญิงมีอายุคนหนึ่งที่เป็นพนักงานในโรงแรม เธอกลับทำท่าทางที่หวาดกลัวและเล่าในเรื่องที่ตรงกันข้ามกันโดยสิ้นเชิงกับที่พ่อของเขาเคยเล่าให้ฟัง ฟรานซิสรู้สึกเสียใจและผิดหวังมากจึงวิ่งหนีออกไป

Scene 30 สวนบ้านใจ/ภายนอก/กลางวัน

ฟรานซิสกลับมาหาใจอีกครั้งเขาเห็นพ่อแม่ของใจกำลังนั่งกินของว่างอยู่ที่สวน เขาตั้งใจจะถามหาใจและเมื่อเขา พุดออกไปทุกคนก็หันมามองที่เขาและผู้หญิงคนหนึ่งก็หันมามองที่เขาด้วยสายตาเหยียดหยาม เมื่อฟรานซิส มองไปก็พบว่าเธอคือคุณนายจูเนทนั่นเอง เธอบอกกับฟรานซิสว่าใจไปเรียนที่โรงเรียนประจำกับฟิลลิป ลูก ชายของเธอแล้วและบอกฟรานซิสว่าอย่ามายุ่งกับเด็กสองคนนี้อีกต่อไป....

Sequence I ล้างแค้น

Scene 31 เมือง/ภายนอก/กลางวัน

ทุกคนในเมืองกำลังตื่นตัวกับสงครามนิวเคลียร์จึงพากันออกมาสวดมนต์อธิษฐานและหวังว่าพระแม่มาเรียจะมา ปรากฏตัวให้เห็น ฟรานซิสก็เป็นคนหนึ่งที่ได้ทำงานอยู่ในเมืองแต่เขาต่างจากผู้คนเหล่านี้ตรงที่เขาไม่ได้รู้สึกตื่น เต็มกับวันล้างโลกหรืออยากเห็นพระแม่เอาซะเลย

Scene 32 ร้านขายหมู/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสกลับมาที่ร้านและรับอาสาเป็นคนเชือดหมูและแรมเองเพื่อให้ทุกคนได้ไปร่วมสวดมนต์อธิษฐานพระแม่มา เรียต่อไป ฟรานซิสตั้งใจทำงานทั้งหมดจนเสร็จในที่สุด และเขาก็เก็บร้านจนสะอาด

Scene 33 บ้านจูเนท/ภายใน/เย็น

คุณนายกลับเข้ามาที่บ้านเธอมายืนส่องกระจกอยู่และก็ตกใจเมื่อเห็นเงาของฟรานซิสอยู่ในกระจกด้วย ฟราน ซิสเขาป็นยิงเข้าไปที่ใต้คางของเธอและลงมือเชือดเธออย่างใจเย็น

Scene 34 เมือง/ภายนอก/เย็น

ฟรานซิสเอาศพคุณนายที่เชือดเสร็จแล้วใส่รถเข็นและเข็นผ่านมาในเมืองอย่างไม่มีใครสนใจ เขานำศพมาจนถึง กองขยะแห่งหนึ่งซึ่งเขาคิดว่าเป็นที่เดียวในเมืองที่เหมาะสมกับคนอย่างคุณนายจูเนท และเขาก็จัดการฝังเธอ เอาไว้ที่นั่น

Scene 35 บ้านจูเนท/ภายนอก/กลางคืน

คนมากมายมามุงกันอยู่ที่หน้าบ้านจูเนท บางคนวิ่งออกมาอย่างแตกตื่น บางคนก็คิดว่าพระแม่มาเรียมา ปรากฏแล้ว แต่ที่จริงแล้วคือทุกคนในเหตุการณ์ต่างสยดสยองกับเหตุการณ์อันโหดร้ายที่เกิดขึ้น

ACT 3

Sequence J คลั่ง

Scene 36 คุก/ภายใน/กลางวัน

ตำรวจพยายามจะถามฟรานซิสว่าเขาเอาศพไปไว้ที่ไหน แต่ก็เหมือนไม่มีประโยชน์เพราะฟรานซิสทำท่าเหมือนไม่ได้เกิดอะไรขึ้นเลยจนตำรวจหมดความอดทนแล้วก็เอาเขาไปขังเอาไว้

Scene 37 คุก/ภายนอก/เย็น

ทุกคนกำลังวุ่นวายเนื่องจากฟรานซิสได้หายตัวไปจากคุก ทุกคนจึงต้องออกตามหาเขาอยู่

Scene 38 บ้านฟรานซิส/ภายนอก/เย็น

ฟรานซิสกำลังกลับมาที่บ้าน พบเด็กสองคนกำลังยืนแอบมองเข้าไปในบ้านของเขาอยู่ เขาจึงถามเด็กว่าอยากได้ขนมมั้ย เมื่อเด็กตอบว่าอยากเขาจึงบอกให้ไปขุดดูที่กองขยะหลังเมืองแห่งนั้น เด็กทั้งสองก็รีบวิ่งไป

Scene 39 กองขยะ/ภายนอก/เย็น

เด็กสองคนช่วยกันขุดหาขนมที่กองขยะ สักพักหัวของคุณนายรูเจนท์ก็ตกลอกมาจากกองขยะแห่งนั้นทำให้เด็กทั้งสองคนตกใจกลัวและร้องไห้วิ่งหนีไป

Scene 40 บ้านฟรานซิส/ภายใน/กลางคืน

ฟรานซิสเข้ามาถึงในบ้านของเขาและรู้สึกที่บ้านรกไม่เรียบร้อยเลย เขาจึงพยายามจะจัดมันให้ดีขึ้น เขารื้อของทุกอย่างลงมากองกระจุกกระจาย และทำลายมันจนในที่สุดเขาก็จุดไฟเผาทุกอย่างและยืนมองมันอยู่อย่างนั้น

Scene 41 บ้านฟรานซิส/ภายนอก/กลางคืน

รถดับเพลิงมากันเต็มหน้าบ้านของเขาไปหมด มีคนหนึ่งเห็นว่ามียุติบัตรติดอยู่ข้างในจึงตามเข้าไปช่วยออกมาจนสำเร็จ

Sequence K หายคลั่ง

Scene 42 โรงพยาบาล/ภายใน/กลางวัน

ฟรานซิสนอนอยู่ในโรงพยาบาล ตัวของเขาทั้งตัวถูกพันไปด้วยผ้า เขาโดนเล่าเรื่องราวต่างๆให้เพื่อนคนอื่นๆข้างเตียงฟังว่าเขาเข้าไปช่วยเด็กที่ติดในกองไฟออกมาจึงกลายเป็นแบบนี้ และทุกคนก็ให้ความสนใจมาฟังเขา

Scene 43 โรงพยาบาล/ภายนอก/กลางวัน

ฟรานซิสได้เป็นหนุ่มเต็มตัวแล้วกำลังเดินออกมาจากโรงพยาบาล เขาถูกปล่อยตัวให้เป็นอิสระอีกครั้งหลังจากที่ทุกคนในโรงพยาบาลลงความเห็นกันว่าอาการทางจิตของเขาหายเป็นปกติแล้ว เขาเดินออกมาเห็นรูปปั้นของพระแม่มาเรีย เธอยิ้มให้เขาและปรากฏตัวให้เขาเห็นอีกครั้ง แล้วเธอก็ยังพูดเหมือนเดิมว่าเขาไม่ควรไปกังวลเรื่องปลาทองอีกต่อไป และส่งดอกไม้มาให้เขาดอกหนึ่ง ฟรานซิสเดินไปหยุดรอรถที่เก้าอี้ตัวหนึ่งซึ่งมีชายคนหนึ่งนั่งอยู่ก่อนแล้ว เขาลงไปนั่งข้างๆชายคนนั้นเห็นดอกไม้ไม่มีมือของเขาและเข้าใจว่าฟรานซิสเก็บดอกไม้มาจากสวนใกล้ๆนี้

สรุปเนื้อเรื่องในการทำงาน

จากเนื้อเรื่องทั้งหมดเราจะแบ่งได้เป็น 3 ช่วงด้วยกันคือ

1. สะสมกตัญญู

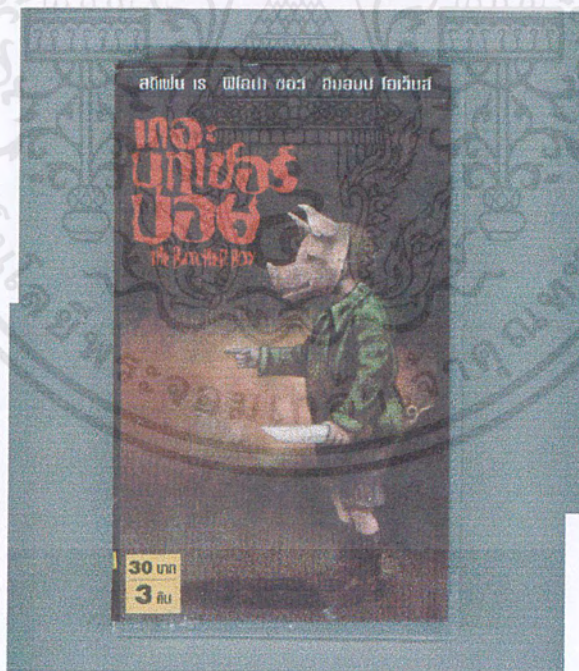
ช่วงที่ฟรานซิส เจอปัญหาแม่ตาย พ่อโกหกเรื่องความรักที่มีต่อแม่ การถูกทอดทิ้งจากใจเพื่อนรัก ไม่เหลือใคร และถูกกดดันจากคุณนายรูเจนท์ โดยระหว่างนั้นมีจินตนาการ พระแม่มาเรีย คอยเป็นกำลังใจ แต่ไม่พ้นที่จะเกิดเรื่อง

2. อึดอัดจนต้องระเบิด

หลังจากเจอปัญหามากมายจึงหาวิธีแก้ปัญหา และต้นเหตุของปัญหา คือคุณนายรูเจนท์ และวิธีแก้ปัญหาคือการฆ่าคุณนายรูเจนท์ และกลับไปเฝ้าบ้านตัวเองเพื่อที่จะได้จบปัญหาได้

3. คลีคลายปัญหาเริ่มกลับไปมีชีวิตใหม่ในสังคม

แต่ในที่สุดได้ออกมาจากกองเพลิงได้ และได้รับการรักษาตัวจนหายดีทั้งทางด้าน ร่างกาย และจิตใจ แล้วได้ออกมาสู่โลกภายนอก

ภาพที่ 4.1 ภาพยนตร์ เรื่อง "เดอะ บอยที่ว่ายน้ำหนีตาย"

บทที่ 5

การออกแบบ

ออกแบบตัวละคร

ภาพที่ 5.1 ภาพร่างตัวละคร

ภาพที่ 5.2 ภาพร่างตัวละคร 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

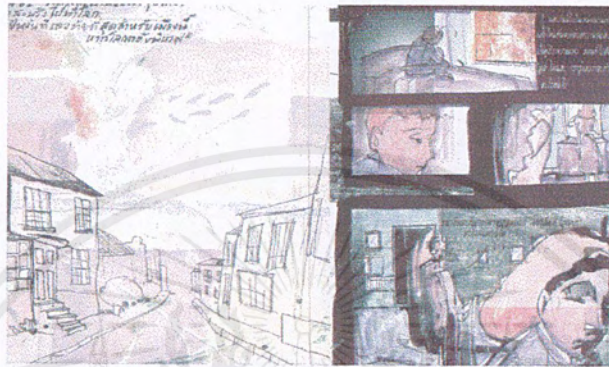
ภาพที่ 5.3 ภาพร่างตัวละครที่ 3

ภาพที่ 5.4 ภาพร่างตั้งละครที่ 4

ภาพรวมครั้งแรก

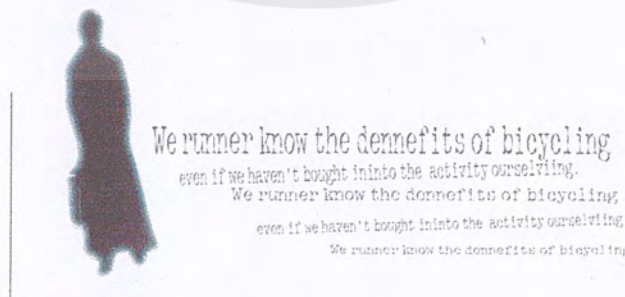
ภาพรวมครั้งแรกที่ออกแบบตามแนวทางของเนื้อเรื่องที่มี การพัฒนา 3 ระดับ

ภาพที่ 5.5 เริ่ม กัดค้น (จัดภาพค่อยๆ เริ่มซับซ้อน)

ภาพที่ 5.6 ระเบิดอารมณ์ (จัดภาพและตัวอักษรแบบไม่มี grids)

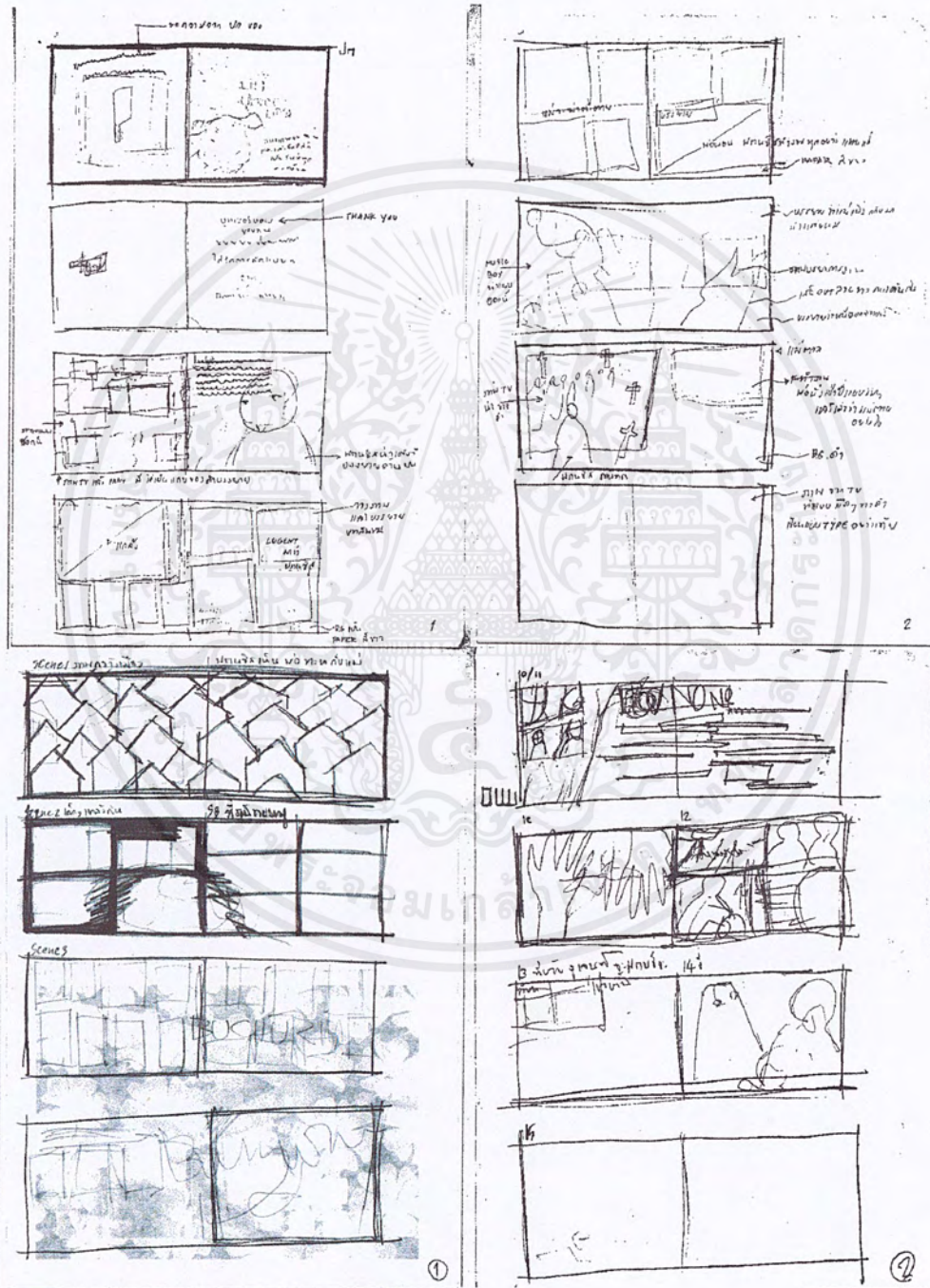

ภาพที่ 5.7 คลสิคลายปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่าง

แบบร่างหน้ากระดาษคู่ ที่ออกแบบตามแนวความคิด ที่พัฒนาเป็นไปตามเนื้อเรื่อง จาก ความกดดัน จนถึงการระเบิดอารมณ์ที่รุนแรง และเริ่มผ่อนคลายเมื่อเรื่องคลี่คลาย

ภาพที่ 5.8 แบบร่างหน้าคู่ ชุดที่ 1

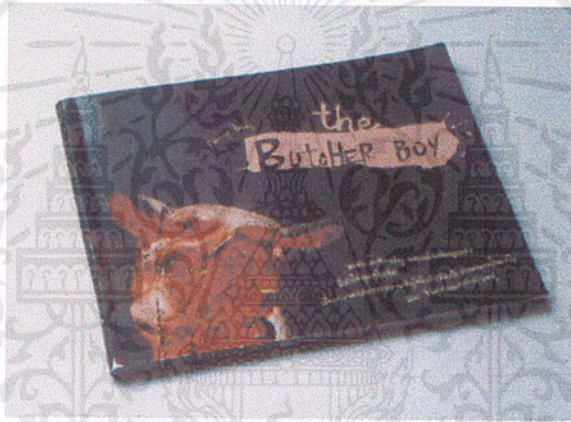

บทที่ 6

ผลงานจริง

ลักษณะรูปเล่ม

ลักษณะรูปเล่ม จะเป็นเล่มปกอ่อน เข้าเล่มแบบไสกาว พื้นผิวที่พิมพ์ลงไปเป็นกระดาษกึ่งมันกึ่งด้าน

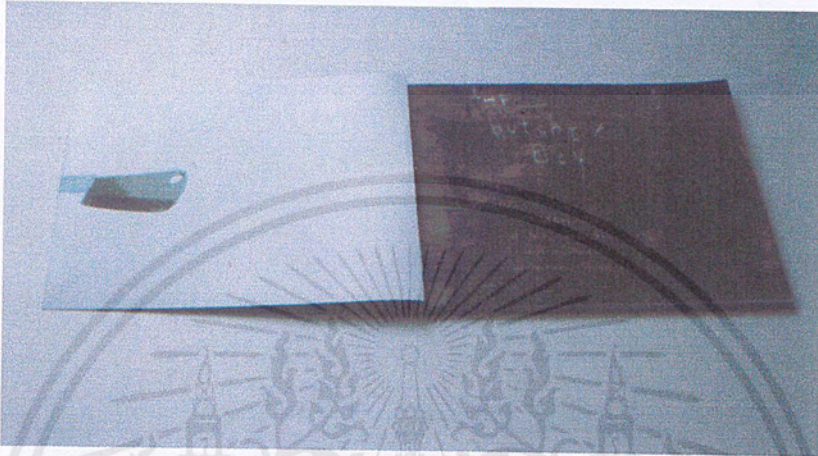

รูปที่ 6 ก. หน้าปก

รูปที่ 6 ข. ปกหลัง

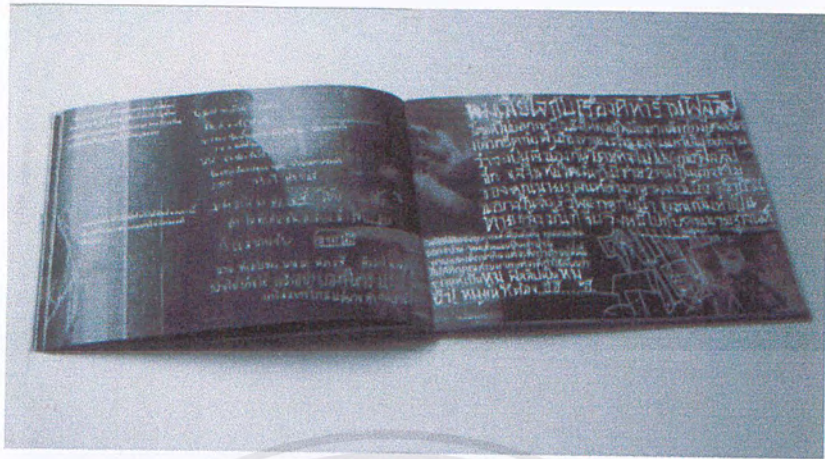
ลักษณะภายในเล่ม

รูปที่ 6 ค. ภายในเล่ม คู่แรก

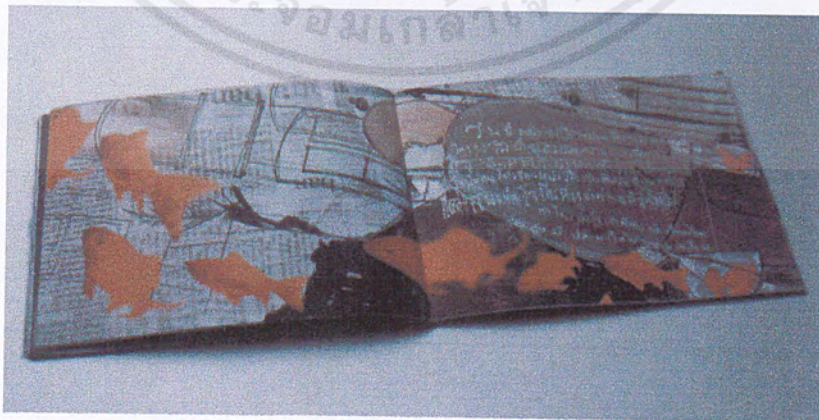
รูปที่ 6 ง. ภายในเล่ม คู่ที่ 6

รูปที่ 6 จ. คู่ที่ 10

รูปที่ 6 ฉ. คู่ที่ 11

รูปที่ 6 ข. คู่ที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานทั้งหมด

รูปที่ 6.1 ปกหลัง ปกหน้า

รูปที่ 6.2 หน้าขอบคุณ Neil Jordan เจ้าของเรื่อง “เดอะ บัทเชอร์ บอย”

รูปที่ 6.3 เมืองหลังปัญหาครอบครัวของฟรานซิส แม่เป็นโรคประสาท พ่อเมาทุกวัน และ ลงท้ายด้วย
 การทะเลาะกัน

รูปที่ 6.4 โจ และฟรานซิส แก่ถึง ฟิลลิป ด้วยความสนุกสนาน ตามประสาเด็ก

รูปที่ 6.5 คุณนายรุจนท์ต่อว่าฟรานซิส และ ดูกฎครอบครัวของเค้าว่าไม่ต่างอะไรจากหมู

รูปที่ 6.6 ฟรานซิสกลับมาถึงบ้านแม่กำลังจะฆ่าตัวตาย เพราะโรคประสาท แม่ไม่ยอมให้ ฟรานซิสทำ ให้แม่ผิดหวัง

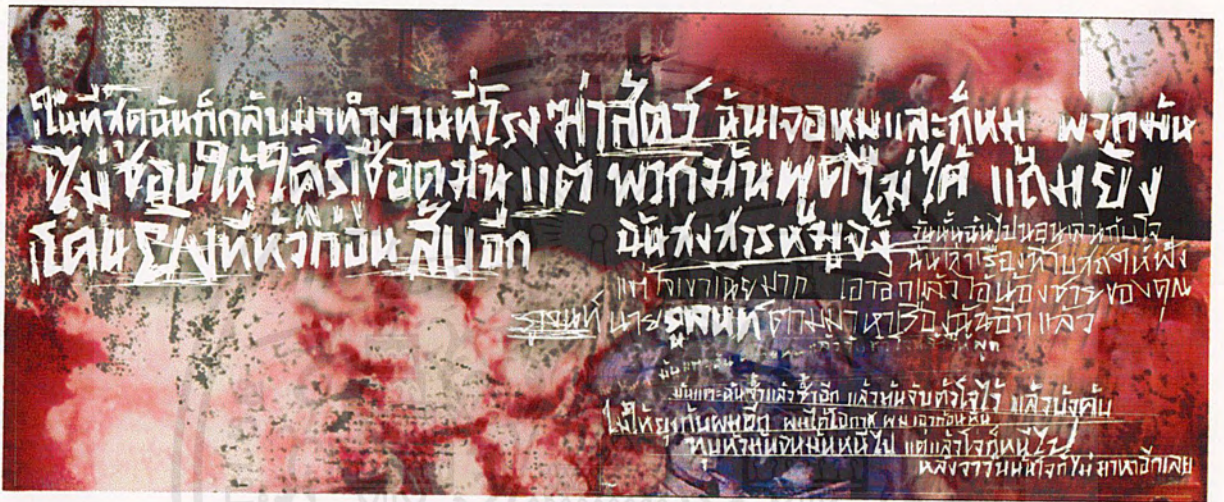

รูปที่ 6.9 ผมกลับมาแล้วเขาของมาฝากแม่ แต่แม่ตายแล้ว พ่อเล่าว่ารักกับแม่สมัยที่แต่งงานกันใหม่ๆ แต่ที่จริงแล้วเป็นเรื่องโกหก พ่อทำร้ายแม่ตั้งแต่ออกแต่งงาน

รูปที่ 6.13 กลับมาทำงานที่โรงฆ่าสัตว์ หมู เลือดหมู ยิ่ง ยิ่ง สับ สับ เลือด

รูปที่ 6.14 เาปลาหมึกของไปให้ใจ แต่ใจเปลี่ยนไปแล้ว

รูปที่ 6.16 ผาคุณนายจรูญเจนท์ตัวปัญหา ยิ่ง สืบเป็นชิ้นๆ เขาเลือกมาเขียนคำว่าหมูทั่วกำแพง

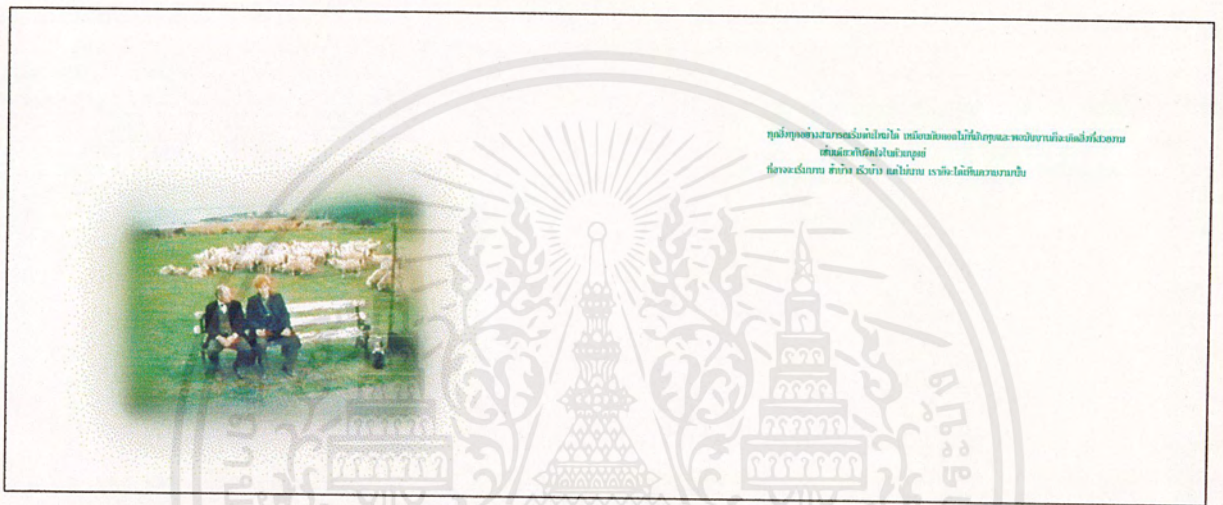
รูปที่ 6.17 เมาบ้านจะได้จับสิ้นชะที

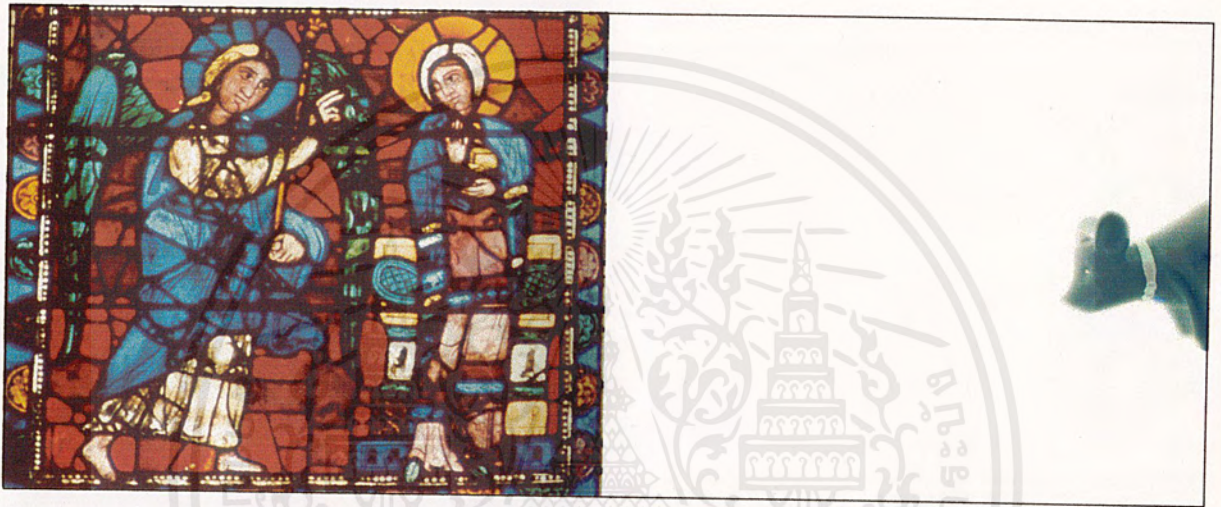
รูปที่ 6.18 มีตำรวจช่วยผมรอดตาย รักษาตัวอยู่โรงพยาบาลจนอาการดีขึ้น

รูปที่ 6.19 พระแม่บอกว่า"โลกนี้ยังมีสิ่งสวยงามพร้อมที่จะเกิดขึ้นอยู่เสมอ"

รูปที่ 6.20 เริ่มต้นกับชีวิตใหม่

รูปที่ 6.21 ส่วนหลัง

61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

เมื่อผลงานออกมาแล้วได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางลบอยู่มาก เพราะ ภาพที่แสดงออกมามีความรุนแรงไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม อีกทั้งยังขาดความเหมาะสมกับอักษรบรรยายที่สร้างขึ้นมาใช้ในแต่ละหน้า ในความคิดของข้าพเจ้าที่จะทำให้แต่ละหน้าในหนังสือเล่มนี้ มีการพัฒนาเป็นไปตามเนื้อเรื่องของภาพ และตัวอักษรบรรยาย แต่ยังคงขาดความต่อเนื่องของการพัฒนาภาพระหว่างหน้า และภาพบางภาพในบางหน้ายังไม่สามารถบ่งบอกอารมณ์ของเนื้อเรื่อง ให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ในส่วนโดยรวมของรูปเล่ม นั้นไม่มีความน่าสนใจ และดึงดูด ขาดการออกแบบ ทำให้ดูราวกับหนังสือธรรมดาทั่วไปเล่มหนึ่ง

ส่วนปัญหาการถ่ายทอดความคิด ในการทำงานนั้นมีอยู่มาก เพราะ ในบางครั้งข้าพเจ้าทำงานอยู่คนเดียว และมีความเข้าใจกับตัวงานนั้นเพียงคนเดียว และไม่สามารถจะหาถ้อยคำ ที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และความประมาทของข้าพเจ้า ทำให้บกพร่องในการลำดับความคิดที่จะอธิบาย แต่ในบางครั้ง ข้าพเจ้าคิดว่า การอธิบายของข้าพเจ้านั้นดีแล้ว เพราะดูเหมือนการนั่งนิ่งของบุคคลที่ข้าพเจ้าได้อธิบายให้รับรู้ไป นั้นเข้าใจดีแล้ว

ส่วนเรื่องการปรึกษางานระหว่างการทำโครงการ กับอาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนสำคัญอยู่มาก เพราะ ท่านมีวิจรรย์ญาณ ที่กว้างไกล และสามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ และถ้าเรามีเวลาและโอกาสสมควรอย่างยิ่งที่จะพบปะพูดคุยการทำงานกับ อาจารย์คณะกรรมกร และเป็นกรณีถ้าคณะกรรมกรเปิดโอกาสให้การพบกันในแต่ละครั้งเป็นทางการยิ่งขึ้น อาจส่งผลให้นักศึกษามีแรงกระตุ้นในการทำงานไม่มากนักน้อย

สำหรับศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็น เหมือนกระบวนการทำงานของข้าพเจ้าที่ได้ปรุงแต่งให้เกิดความน่าเชื่อถือ แต่ ยังมีได้บอกปัญหาทั้งหมด เพราะปัญหามีมากมาย ทั้งทางด้านสภาพจิตใจ การถูกปฏิเสธที่จะช่วยเหลือ สภาพแวดล้อมที่บีบบังคับ เหตุผลส่วนตัวที่ไม่สามารถจะบรรยายให้ผู้อื่นยอมรับได้ แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่า จิตใจมีส่วนสำคัญในการทำงานอยู่มาก การเลือกโครงการที่หวังว่าจะทำได้สวยงาม แต่ไม่เหมาะสมกับตัวเอง การดันทุรังที่จะทำ ทำให้เกิดปัญหาที่เราไม่สามารถขาดเดาได้ และขาดหวังจะแก้ปัญหาได้ดัง นั้นเราจึงควรจะรู้จักตัวเอง แต่ถ้าเรารักจะทำโครงการนั้นแล้ว เราสมควรทำโดยเร็ว แบบลองผิด ลองถูกไปก่อน เพื่อจะทราบปัญหาและมีเวลาคลี่คลายปัญหานั้นได้ แต่เมื่อแก้ปัญหาได้ดีที่สุดสำหรับตัวเราในเวลานั้นได้แล้วก็จงยอมรับ

บรรณานุกรม

Neil Jordan. "The Butcher Boy", 1998

ณัฐสวาสดี หมั่นทรัพย์. Imaginative illustration for "Go Ask Alice", ปรินญาตรี,

สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2541

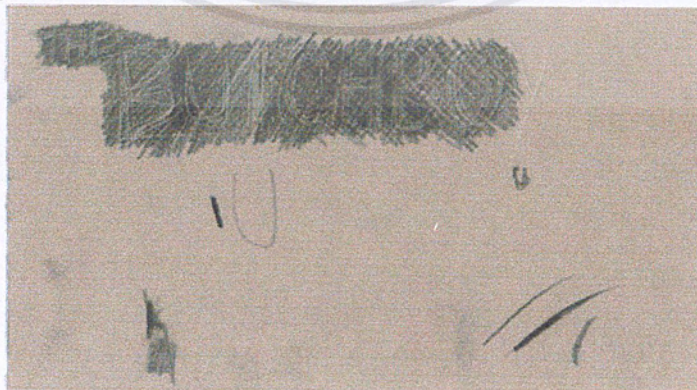
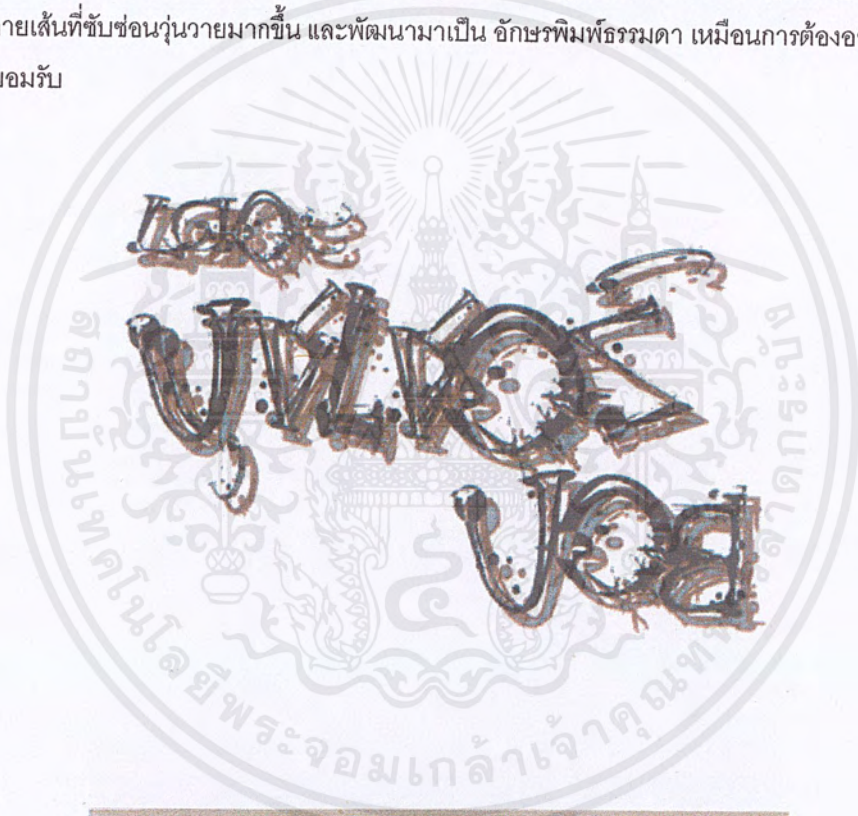
พีระพงษ์ พงษ์ประภาพันธ์. การออกแบบหนังสือ, 2541

ภาคผนวก

แบบร่างการออกแบบตัวอักษร

แนวความคิดของการออกแบบตัวอักษรบรรยายมี แนวทางในการออกแบบให้มีการพัฒนาเช่นกันตามภาพ คือพัฒนาจาก เด็กกลายเป็นฆาตกรแล้วกลับมาอยู่ในสังคมปัจจุบัน โดยเริ่มต้นจากลายมือแบบเด็กๆ กลายเป็นลายเส้นที่ซับซ้อนยุ่งยากมากขึ้น และพัฒนามาเป็น อักษรพิมพ์ธรรมดา เหมือนการต้องอยู่ในสังคม โดยทุกคนยอมรับ

ตำรวจจับฉันได้ในที่สุด ตำรวจถามว่าฉันเอาศพไปไว้ที่ไหน
แต่ฉันไม่ตอบอะไร ตำรวจจับไปขัง ฉันเหลือลูกกว่าจะพาไป
แล้วฉันแก่ขี้เระร่างกาย พากตำรวจหน้าใจเพื่อสนิท
แล้วฉันก็กลับบ้าน ไร่ ไร่ ภรรยา

ฉันต้องเก็บใส่สะอาดโลกการเพ่า
แต่แล้วไร่พวกหน้าใจก็พาฉันออก
มาจากบ้านของฉัน

ในขณะพูดฉันได้ใจ ได้รู้ที่คนพูดกับฉันนั้น ขลุ่ยน้อยก็รับ
ทำนองดีของดนตรีไทย ท่าน ได้ฟังแล้วทราบดีว่าฉันอยู่ขัง หรือได้รู้
เรื่องที่ได้ยินด้วยตนเอง แล้วท่านก็นำเอากระดาษมาทำตัวใส่
มันตอนทำไม่ได้ก็ทำท่านก็ช่วยกันอยู่ จนเลยเวลาเช้า ๑๐.๐๐
ขลุ่ยน้อย ก็พาฉันไปที่ประตูขังฉันในขังนั้น ขลุ่ยน้อยก็ทำ
ลั่นนกลั่นขังไป แล้วบอกกับตำรวจว่า ขังฉันวันนี้แล้ว ๑๐๐ ขัง
..... ไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อยก็พาฉัน

ผมเลี้ยงใจกับเรื่องคดีทำร้ายพิง
โดยที่แยกแยะจึงสั่งให้พลยึดมือมาแล้วเอามาพิงยึด
แล้วกรัดขังพิงมือ เขาเองคือรู้และผมกับพิงก็ทำกัน
ว่าจะเป็นผู้ฟ้องกันโดยพิงไม่ได้พิงกับพิงยึด
อีก แล้วพิงยึดนั้นก็มาด้วย 2 คนเป็นผู้ฟ้องว่า
จริงคุณนายจริงนั้นที่เข้ามาพิงยึดมือจริง ๆ ไร่ ไร่
บอกกับฉันว่าพิงยึดมือกับน้ำ ผมก็กำลังทำเป็น
ตายแล้ว มันก็ รับ จึงหนีไปกับคุณนายจริงยึด

สี่ตัว ฉันจอหนและกั๊กห พวกรั้ง
พวกมันพูดไม่ยุติ แต่เขายัง
มันตั้งตัวรตมจุง ไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อยก็พาฉัน
แต่ใจเขาดีขงมาก เขาออกแล้ว ได้นองขังของขลุ่ย
นายขลุ่ยยึดมือพิงยึดมือแล้ว

ขลุ่ยน้อยรับแล้วขลุ่ยยึด มือฉันจับตัวไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อย
ไม่ให้มันเห็นพิงยึด มือไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อย
มันหรือมันเห็นหน้าไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อยไร่ ไร่
หนังสือขลุ่ยยึดมือไร่ ไร่ ขลุ่ยน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมไปบ้านของคุณแม่จนเห็นพี่อ้อที่เดิน คุณนายเดิน
ออกจากรถ ผมเห็นแอมป์ที่บ้าน
พามและเด็กนักเรียนแต่จะดีกว่าถ้าอยู่ที่พี่
สิปส์ที่คิดจนหาทางแต่จะดีกว่าใช้เงินหัว
รอนท์เป็นหนี้ พี่สิปส์เป็นหนี้
ข้า! หมูหน้ก็ต้อง...อี...อี...

ทุกๆคน กำลังสวดอ้อนวอนให้พระแม่มาบอก
กับสิ้นโลก ทุกคนแก่ เด็กคนพิการ รวมถึง
คุณนายอรุณทิ ต่างก็กลัวนิวเคลียร์
พระแม่คงทำให้ทุกคนพิศรัวง

สไลด์ผลงาน

สไลด์ผลงานจำนวน 28 แผ่น

สไลด์ที่

1. ลักษณะรูปเล่ม หน้าปก
2. ลักษณะรูปเล่ม หลังปก
3. ลักษณะรูปเล่ม ภายใน คู่ที่ 1
4. ลักษณะรูปเล่ม ภายใน คู่ที่ 6
5. ลักษณะรูปเล่ม ภายใน คู่ที่ 10
6. ลักษณะรูปเล่ม ภายใน คู่ที่ 11
7. ลักษณะรูปเล่ม ภายใน คู่ที่ 14
8. ปกหลัง ปกหน้า
9. รูปหน้าคู่ที่ 1
10. รูปหน้าคู่ที่ 2
11. รูปหน้าคู่ที่ 3
12. รูปหน้าคู่ที่ 4
13. รูปหน้าคู่ที่ 5
14. รูปหน้าคู่ที่ 6

สไลด์ที่

15. คู่ที่ 7
16. คู่ที่ 8
17. คู่ที่ 9
18. คู่ที่ 10
19. คู่ที่ 11
20. คู่ที่ 12
21. คู่ที่ 13
22. คู่ที่ 14
23. คู่ที่ 15
24. คู่ที่ 16
25. คู่ที่ 17
26. คู่ที่ 18
27. คู่ที่ 19
28. คู่ที่ 20

ประวัติผู้เขียน

ธีระยุทธ เอยทิม เกิดวันที่ 2 สิงหาคม 2520 ที่จังหวัดระนอง ศึกษาชั้นมัธยมปลายที่วิทยาลัยช่างศิลป์
ลาดกระบัง จนจบหลักสูตร แล้วจึงไปศึกษาต่อที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

